

Raad voor Vreemdelingen- betwistingen

jaarverslag **20⁰⁷₀₈**

Inhoudstafel

Voorwoord van de eerste voorzitter	7
Synopsis	8
Deel 1 Voorstelling van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen	10
Hoofdstuk 1 De Raad als administratief rechtscollege	10
1 Ontstaansgeschiedenis	11
2 Bevoegdheden en procedure voor de Raad	11
1 Een administratief rechtscollege	11
1.1 De rechtsmacht	11
1.2 Volheid van rechtsmacht (VRM)	12
1.3 Annulatiebevoegdheid en accessoire bevoegdheden	15
2 De rechtspleging	17
2.1 Essentiële kenmerken van de rechtspleging	17
2.2 Termijnenkalender	18
2.3 Schematisch overzicht van de procedure	20
3 Publicatie van de rechtspraak	21
3.1 Wettelijke basis	21
3.2 Het gevoerde publicatiebeleid	22
Hoofdstuk 2 De organisatie	24
1 Algemene structuur	25
2 De verticale diensten: de kamers	26
3 De horizontale diensten: de griffie en de algemene diensten	27
1 De griffie	27
1.1 De eigenlijke griffie	27
1.2 Onthaal en expeditie	27
a) Onthaal	27
b) Expeditie	29
1.3 Tolken	29
2 De algemene diensten	30
2.1 Personeel en Organisatie (P&O)	30
2.2 Communicatie	32
2.3 De juridische dienst	33
2.4 ICT - Informatie- en communicatietechnologie	33
2.5 Budget en beheerscontrole	34
2.6 Facility	34
4 Balanced scorecard (BSC)	34
5 Personalia	35
Hoofdstuk 3 De Raad in cijfers	36
1 Globale cijfers van de in- en uitstroom	37
2 Werkvoorraad	37
3 Detailanalyse	38
1 In functie van de regio (VRM) en de aard van de bestreden beslissing (ANN)	38
2 Verkorte procedure (UDN) en versnelde procedure	39
4 Gemiddelde doorlooptijd van de RvV-beroepen	39

Deel 2 De rechtspraak van de RvV	40
Hoofdstuk 1 Toegang tot de rechtspraak van de RvV	40
1 Algemeen	41
2 Vierlagige ontsluiting	41
Hoofdstuk 2 De grote lijnen van de rechtspraak	43
1 Verandering en continuïteit	44
2 Annulatie (ANN)	44
1 Formele ontvankelijkheid	44
2 Fundamentele rechten	45
3 Dublin-verordening	45
4 Verdrag inzake de rechten van het kind	45
5 Internationaal privaatrecht	45
6 Wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet)	46
6.1 Artikel 7	46
6.2 Artikel 9, derde lid, en artikel 9 bis	46
6.3 Artikel 9 ter	46
6.4 Artikel 40	46
6.5 Artikel 51/8	47
6.6 Artikel 58	47
7 Schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid	47
3 Volle rechtsmacht (VRM)	48
1 Bevoegdheid van de Raad	48
1.1 Algemeen	48
1.2 Devolutieve werking van het hoger beroep	48
1.3 Geen onderzoeksbevoegdheid	49
1.4 Nieuwe gegevens	49
2 Interpretatie van de Conventie van Genève	50
3 Subsidiare bescherming	51
3.1 Bevoegdheid van de Raad	51
3.2 Reëel risico	51
3.3 Ernstige schade	52
- Artikel 48/4, § 2, a) en b)	52
- Artikel 48/4, § 2, c)	52
4 Gevolgen van fraude	53
Overzichtslijst van de figuren	54
Lijst met afkortingen	54
Handleiding bij de cd-rom	55

Voorwoord van de eerste voorzitter

Met enige trots mag ik u dit eerste jaarverslag van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorstellen. Een eerste jaarverslag is steeds een bijzondere gebeurtenis voor een nieuwe instelling.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vatte zijn werkzaamheden aan op 1 juni 2007, de zogenaamde 'big bang'. We staan nu bijna twee jaar verder en kunnen tevreden terugblikken op het gepresteerde werk. Hierbij wil ik dan ook alle magistraten en alle medewerkers oprecht danken voor hun onafgebroken inzet en enthousiasme.

We vinden het belangrijk dat de lezer in dit eerste jaarverslag een uitvoerige omschrijving kan vinden van de bevoegdheden en de organisatie van de Raad. Het oprichten en het beheren van een nieuw rechtscollege waar meer dan 200 personen werken, betekende een ware uitdaging voor ons allen. Het was dan ook soms roeien met de riemen die wij hadden. Dit jaarverslag is één van de tastbare resultaten van de geleverde inspanningen.

Maar dit jaarverslag wil meer zijn dan een inventaris van de werkzaamheden van de Raad. Wij willen u een wetenschappelijk werkinstrument aanreiken dat van nut kan zijn voor iedereen die betrokken is in het vreemdelingencontentieux. In het tweede deel van het jaarverslag zult u dan ook een grondige analyse vinden van de rechtspraak van de Raad. Bij het verslag vindt u eveneens een cd-rom met een uitgebreid overzicht van de meer dan 700 belangrijkste arresten, ondergebracht in een gedetailleerde thesaurus van sleutelwoorden. De arresten kunt u in full text raadplegen op deze cd-rom.

Ter gelegenheid van de publicatie van dit verslag stelt de Raad u eveneens zijn nieuwe logo voor. De Raad hoopt zo beetje bij beetje voor de burger herkenbaar te worden in het institutionele landschap.

Op dit élan gaan wij met vertrouwen de toekomst tegemoet en hopen wij het center of excellence te worden dat u verdient.

Geert Debersaques
Eerste voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Synopsis

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege, opgericht bij wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (BS 6 oktober 2006). De Raad vatte zijn werkzaamheden aan op 1 juni 2007. Dit eerste jaarverslag van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft betrekking op het gerechtelijke jaar lopende van 1 september 2007 tot en met 31 augustus 2008.

Dit verslag is onderverdeeld in twee grote delen. Het eerste deel betreft een algemene voorstelling van de Raad, het tweede deel geeft de grote lijnen van de rechtspraak van de Raad weer. Het jaarverslag wordt ten slotte aangevuld met een cd-rom die de belangrijkste arresten bevat die de Raad het afgelopen gerechtelijke jaar uitsprak.

Het eerste luik, dat betrekking heeft op de algemene voorstelling van de Raad, is onderverdeeld in drie grote hoofdstukken.

Het eerste hoofdstuk betreft de procedure en de bevoegdheden van de Raad. De Raad kent twee procedures, namelijk een procedure in volle rechtsmacht (VRM) waarbij de Raad kennis neemt van de beroepen tot toekenning van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus en een annulatieprocedure (ANN) waarbij beroepen tot nietigverklaring en vorderingen tot schorsing bij de Raad worden ingediend tegen overige individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De belangrijkste kenmerken van de procedure voor de Raad zijn dat deze autonoom, schriftelijk, formeel en tegensprekelijk is. De Raad heeft bovendien de leiding van het geding, maar heeft geen onderzoeksbevoegdheid. De verschillende termijnen waaraan deze procedures onderworpen zijn, worden in een overzichtelijk schema weergegeven. Ten slotte worden de verschillende criteria voor de publicatie van de arresten op de website van de Raad (www.rvv-cce.be) in detail toegelicht.

In een tweede hoofdstuk worden de organisatie van de Raad en diens verticale en horizontale diensten voorgesteld. De verticale diensten bestaan uit vijf kamers die hetzij zaken in volle rechtsmacht, hetzij zaken in annulatie behandelen. De bevoegdheden van de coördinatoren, attachés en griffiers van elke kamer worden er nader omschreven. Vervolgens worden de horizontale diensten, bestaande uit de griffie en de algemene diensten, ontleed. Ten slotte verdient de balanced scorecard, een prestatie meetinstrument dat de Raad als eerste administratief rechtscollege heeft uitgewerkt, bijzondere aandacht.

In een derde hoofdstuk zijn een aantal kerncijfers opgenomen die tekenend zijn voor de werking van de Raad. Meer dan 17 086 beroepen werden bij de Raad ingediend, waarvan 12 159 in annulatie. In het afgelopen gerechtelijke jaar sprak de Raad 13 603 arresten uit. De historische achterstand van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen (VBC), waarvan de Raad de bevoegdheden heeft overgenomen, werd eveneens reeds voor 32% weggewerkt.

Het tweede deel van het verslag stelt de rechtspraak van de Raad voor. Van 1 juni 2007 tot 31 augustus 2008, hetzij in iets meer dan een gerechtelijk jaar, sprak de Raad ongeveer 13 603 eindarresten uit. Het heeft geen zin om ze allemaal “en masse” mee te delen. Om het begrip van de grote lijnen van de rechtspraak te vergemakkelijken, verkozen we om in de benadering fase per fase te werken en van een algemeen overzicht naar een steeds preciezere voorstelling te evolueren.

In een eerste fase worden de grote lijnen van de rechtspraak voorgesteld. Aan de hand daarvan proberen we de belangrijkste trends af te leiden en enkele opvallende problemen te duiden. Deze rechtspraak ligt in menig opzicht in het verlengde van de rechtspraak van de Raad van State en van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen. De Raad moest echter op bepaalde punten vernieuwen tegenover zijn voorgangers, hetzij omdat het materiële vreemdelingenrecht hem daartoe dwong (verzoeken tot herziening omgezet in beroepen tot nietigverklaring en vorderingen tot schorsing, invoering van de subsidiaire bescherming...), hetzij omdat procesrechtelijke wijzigingen daartoe hebben geleid, in het bijzonder wat het asielcontentieux betreft. Deze voorstelling behandelt zeker ook de evoluties van de rechtspraak, zelfs de meest uiteenlopende, alsook de gevolgen van fraude in het raam van een asielaanvraag of van de cassatiearresten van de Raad van State of van arrest nr. 81/2008 van 27 mei 2008 van het Grondwettelijk Hof.

In een tweede fase wordt een representatieve staalkaart van de rechtspraak toegankelijk gemaakt via een cd-rom die bij dit verslag is gevoegd. Deze cd-rom bevat een thematische selectie van de rechtspraak, gerangschikt per sleutelwoord, met de referentie van een of meerdere arresten die deze kwestie hebben behandeld. Elke referentie wordt gevolgd door een samenvatting van het arrest of het relevante deel. De vermelde arresten waartegen een beroep wordt ingesteld dat toelaatbaar werd verklaard door de Raad van State, worden aangeduid met de vermelding “toelaatbaar beroep”. De cd-rom biedt de lezer die het onderwerp wil uitdiepen, de mogelijkheid om de integrale tekst te lezen van de arresten die in de thematische selectie worden vermeld. De arresten zijn er per arrestnummer opgenomen.

DEEL 1 VOORSTELLING VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

hoofdstuk 1

De Raad als administratief rechtscollege

1. Ontstaansgeschiedenis

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is opgericht bij wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen¹. Deze wet kwam tot stand ten gevolge van het wetsontwerp ingediend bij de Kamer van volksvertegenwoordigers op 10 mei 2006². De Raad vatte officieel zijn werkzaamheden aan op 1 juni 2007³.

De belangrijkste reden voor deze diepgaande hervorming was de globale gerechtelijke achterstand in het vreemdelingencontentieux, voornamelijk bij de Raad van State, maar ook bij de thans opgeheven Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen (VBC) waarvan de Raad de historische achterstand erfde. Vanaf zijn ontstaan stond de Raad voor twee belangrijke uitdagingen: enerzijds diende de Raad een contentieux te verwerken dat in 2003-2004 82 % van de beroepen voor de Raad van State vertegenwoordigde en, anderzijds, diende hij de historische achterstand van de VBC weg te werken.

Deze bijzondere situatie maakte dat de Raad vanaf de eerste dag reeds operationeel diende te zijn en dus niet de gebruikelijke instapperiode kon genieten.

Bij dit eerste jaarverslag past het om zowel de bevoegdheden, de procedure als de organisatie van de Raad in detail toe te lichten.

2. Bevoegdheden en procedure voor de Raad

1. Een administratief rechtscollege

1.1. De rechtsmacht

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een onafhankelijk administratief rechtscollege, hetgeen door het Grondwettelijk Hof werd erkend in diens arrest nr. 95/2008 van 27 mei 2008.

De bevoegdheden van de Raad zijn omschreven in art. 39/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna vreemdelingenwet genaamd):

“§ 1. De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten, op de beroepen die zijn ingesteld tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De Raad kan:

1° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen of hervormen;

2° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

¹ Wet tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, BS 6 oktober 2006, 53.468.
² Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 51 2179/001, 5.226.
³ Koninklijk besluit van 27 april 2007 tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot vaststelling van de datum bedoeld in art. 231 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, BS 21 mei 2007, 27.343.

In afwijking van het tweede lid, staat tegen de in art. 57/6, eerste lid, 2° bedoelde beslissing enkel het in § 2 bepaalde annulatieberoep open.

§ 2. De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.”

De opdracht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen houdt dus in dat deze als enige uitspraak doet over:

- 1 beroepen tot toekenning van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus (volle rechtsmacht);
- 2 beroepen tot nietigverklaring tegen overige individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (annulatie).

Daarnaast publiceert de Raad ook een staalkaart van zijn rechtspraak (art. 39/65 van de vreemdelingenwet, zoals uitgevoerd in art. 20 van het Procedurereglement van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: PR RvV))⁴.

1.2. Volheid van rechtsmacht (VRM)

“Volheid van rechtsmacht” betekent, volgens de memorie van toelichting⁵, dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil. Hierbij heeft de Raad de bevoegdheid tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen, ongeacht het motief waarop deze de bestreden beslissing heeft gebaseerd.

Een korte toelichting van de begrippen ‘vluchteling’ en ‘subsidiaire bescherming’ is hier gepast.

Vluchteling (asiel):

Het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953⁶, omschrijft in art. 1 A.2 wat verstaan dient te worden onder het begrip ‘vluchteling’:

“(persoon die) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”

Deze definitie is eveneens opgenomen in art. 2, c van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming. Deze bepaling is omgezet in het Belgische recht (art. 48/3 van de vreemdelingenwet). Ongeacht de vraag of de conventie van Genève al dan niet rechtstreeks van toepassing is in het Belgische recht, hetgeen bepaalde rechtspraak van de Raad van State betwist, is deze definitie dus voortaan opgenomen in het interne recht.

Subsidiaire bescherming:

Voorname richtlijn 2004/83/EG voert een nieuwe beschermingsgrond in, namelijk de subsidiaire bescherming.

Het begrip wordt als volgt omschreven in art. 2, e:

“een onderdaan van een derde land of een staatloze die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt, doch ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade als omschreven in art. 15,(...)”

Onder ‘ernstige schade’ wordt overeenkomstig art. 15 van voornoemde richtlijn het volgende begrepen:

- a) doodstraf of executie; of
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of
- c) ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het raam van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Deze bepalingen zijn ondertussen omgezet in het interne recht (art. 48/4 van de vreemdelingenwet).

België kent, net zoals de overige landen van de Europese Unie, sinds 1 oktober 2006 de subsidiaire bescherming toe.

Zoals reeds is aangehaald, kan de Raad de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen “bevestigen” of “hervormen”. Deze begrippen betekenen dat de Raad de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus kan “toekennen” of “weigeren” aan een verzoeker die beroep heeft ingediend tegen een geheel of gedeeltelijk voor hem ongunstige beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Binnen de door de vreemdelingenwet gestelde grenzen kan ook de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een beroep indienen (art. 39/56, tweede lid, van de vreemdelingenwet).

Indien de Raad op grond van de hem voorliggende feitelijke gegevens niet tot de uitoefening van zijn volle rechtsmacht – hervormen dan wel bevestigen – kan komen, dan dient hij – in plaats van zelf op onderzoek te gaan of dit te bevelen – de bestreden beslissing te vernietigen. Er is hier sprake van een annulatiebevoegdheid die de Raad heeft in het raam van de uitoefening van deze volle rechtsmacht. Hij kan een beslissing vernietigen met terugwijzing voor verder onderzoek naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Het bij de Raad ingediende beroep is van rechtswege schorsend. Dit houdt in dat, behoudens toestemming van betrokkene, tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of teruggedrijving gedwongen kan worden uitgevoerd (art. 39/70 van de vreemdelingenwet).

⁴ Koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, BS 28 december 2006, 75.381.

⁵ Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2.479, pp. 95-98. Het is ingeburgerd dat gesproken wordt van ‘volheid van rechtsmacht’, maar in werkelijkheid wordt ‘volheid van bevoegdheid’ bedoeld.

⁶ BS 4 oktober 1953, 6.262.

OVERZICHT VAN DE BESTREDEN BESLISSINGEN INZAKE VOLLE RECHTSMACHT

De beslissingen genomen op grond van de vreemdelingenwet waartegen bij de Raad een beroep in volle rechtsmacht kan worden ingediend, zijn inzonderheid de beslissingen (zie art. 57/6 van de vreemdelingenwet):

“1° om aan de vreemdeling bedoeld in art. 53, de vluchtelingenstatus, in de zin van art. 48/3, te erkennen of weigeren te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van art. 48/4, toe te kennen of weigeren toe te kennen;

(...)

3° om de vluchtelingenstatus in hoofde van de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden gesteld in art. 49, § 1, 6°, te bevestigen of weigeren te bevestigen;

4° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op basis van art. 55/3 en art. 55/5, op te heffen;

5° om de vreemdeling bedoeld in art. 53 uit te sluiten van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op basis van art. 55/2 en art. 55/4;

6° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken ten aanzien van de vreemdeling die op grond van de art. 55/2 en art. 55/4, uitgesloten had moeten zijn;

7° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken ten aanzien van de vreemdeling die als vluchteling is erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, of van valse verklaringen, of van valse of vervalste documenten, die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus alsmede ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest; (...)

Ook intrekkingbeslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, genomen in overeenstemming met de beginselen van het administratief recht, behoren tot de betwistbare beslissingen.

Fig. 1: overzicht van de bestreden beslissingen inzake volle rechtsmacht

1.3. Annulatiebevoegdheid en accessoire bevoegdheden

De annulatiebevoegdheid van de Raad is omschreven in voornoemd art. 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet dat bepaalt dat de Raad, bij wijze van arresten, als annulatierechter uitspraak doet over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.

Deze annulatiebevoegdheid houdt in dat de Raad de bevoegdheid heeft de bestreden rechtshandelingen te vernietigen, met andere woorden die onwettige rechtshandelingen te doen verdwijnen (ex tunc en erga omnes) uit de rechtsorde. De Raad herstelt aldus de rechtsorde, maar spreekt zich niet uit over een geschonden (subjectief) recht van de verzoekende vreemdeling. De Raad beoordeelt enkel de wettigheid van de bestreden administratieve rechtshandeling. De vernietigingsgronden of vormen van onwettigheid zijn voorts uitdrukkelijk bepaald in de vreemdelingenwet.

In de regel is het annulatieberoep niet schorsend. Met het oog op een daadwerkelijke rechtsbescherming kan de verzoeker evenwel de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing (met of zonder voorlopige maatregelen) vorderen. Dit zijn de accessoire bevoegdheden bij het annulatieberoep.

De beslissingen die op grond van de vreemdelingenwet worden genomen en waartegen bij de Raad een annulatieberoep kan worden ingediend, zijn inzonderheid:

1° de beslissingen van niet-inoverwegingneming van asielaanvragen ingediend door een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie (art. 39/2, § 1, derde lid, van de vreemdelingenwet);

2° de beslissingen van de minister of diens gemachtigde met betrekking tot de zogenaamde Dublin-beslissingen (vaststellen van de Staat die verantwoordelijk is voor het onderzoek van een asielaanvraag);

3° de beslissingen van de minister of diens gemachtigde om een latere asielaanvraag niet in aanmerking te nemen (art. 51/8, tweede lid, van de vreemdelingenwet);

4° de beslissingen van de minister of diens gemachtigde in de andere geschillen (toegang / verblijf / vestiging / immigratie sensu lato);

5° de intrekkingbeslissingen en de beslissingen van impliciete weigering.

Deze beslissingen komen grotendeels overeen met de bijlagen bij het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen⁷.

⁷ Koninklijk besluit betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, BS 27 oktober 1981, 13.740.

OVERZICHT VAN DE MEEST BESTREDEN BESLISSINGEN INZAKE ANNULATIE

- beslissing tot terugnijving (bijlage 11)
- beslissing tot binnenkomstweigering met terugnijving (bijlage 11bis)
- beslissing tot binnenkomstweigering met terugnijving - asielzoeker (bijlage 11ter)
- bevel om het grondgebied te verlaten – model A (bijlage 12)⁸
- bevel om het grondgebied te verlaten – model B (bijlage 13)
- beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage13bis)
- weigering tot inoverwegingneming van een vluchtelingenverklaring (bijlage 13quater)
- bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13 quinquies)
- beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14)
- beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter)⁹
- beslissing tot onontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag (bijlage 15ter)
- beslissing tot niet-inoverwegingneming van een aanvraag tot machtiging tot vestiging (bijlage 16ter)
- verwerping van een aanvraag tot machtiging tot vestiging/tot het bekomen van de status van langdurig ingezetene (bijlage 17)
- beslissing tot niet-inoverwegingneming (bijlage 19quinquies)¹⁰
- beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20)
- beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21)
- beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag tot duurzaam verblijf (bijlage 23)
- beslissing tot weigering van het duurzaam verblijf (bijlage 24)
- beslissing tot weigering van binnenkomst met terugnijving of terugleiding tot aan de grens (bijlage 25quater)¹¹
- beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater)¹²
- bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis)¹³
- attest van afname van een verblijfs-/vestigingsvergunning of van een verblijfsdocument (bijlage 37)
- beslissing tot terugbrenging (bijlage 38)
- beslissing tot niet-inoverwegingneming van een aanvraag in het raam van art. 9, tweede lid, van de vreemdelingenwet (bijlage 40)
- weigering visum (lang verblijf: gezinshereniging, student, .../ kort verblijf: toerisme, familiebezoek...)
- weigering art. 9bis, 9ter van de vreemdelingenwet of oud art. 9, derde lid van de vreemdelingenwet
- ministerieel besluit tot terugwijzing (art. 20, eerste lid van de vreemdelingenwet)
- koninklijk besluit tot uitzetting (art. 20, tweede lid van de vreemdelingenwet)
- formulier A (bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde)
- formulier E (bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde)¹⁴
- het niet behandelen van een aanvraag van een verklaring van inschrijving (bijlage 19)
- het niet verlengen van een bijzonder verblijfsdocument (bijlage 35)
- impliciete weigeringsbeslissing van een visum.

Fig. 2: overzicht van de meest bestreden beslissingen inzake annulatie

⁸ In uitvoering van art. 7, eerste lid vreemdelingenwet.

⁹ Deze beslissing kan enkel genomen worden in uitvoering van art. 11, §2 vreemdelingenwet.

¹⁰ Het betreft hier specifiek de niet-inoverwegingneming van een aanvraag tot machtiging tot verblijf van een EU onderdaan of zijn familieleden.

¹¹ Wanneer de Belgische staat niet verantwoordelijk is voor het behandelen van de asielaanvraag.

¹² Wanneer de Belgische staat niet verantwoordelijk is voor het behandelen van de asielaanvraag.

¹³ Wordt genomen in hoofde van studenten.

¹⁴ Het betreft in deze een bijzondere opsluiting in het raam van art. 7, eerste lid, 3° vreemdelingenwet: de vreemdeling wordt door zijn gedrag geacht de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.

2. De rechtspleging

2.1. Essentiële kenmerken van de rechtspleging

De procedure in volle rechtsmacht en de annulatieprocedure vertonen enkele gemeenschappelijke kenmerken.

1° De administratieve rechtspleging is **autonoom**.

Dit impliceert dat de procedure volgens haar eigen regels verloopt en dat, behoudens andersluidende teksten, de in het Gerechtelijk Wetboek bepaalde regels niet van toepassing zijn.¹⁵

De wetgever wenst eveneens uitdrukkelijk dat de procedure die geldt voor de Raad zo veel mogelijk aansluit bij dewelke geldt voor de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak. Dit maakt dat de gecoördineerde wetten op de Raad van State en de door vaste rechtspraak van de Raad van State vastgestelde interpretatie ervan als het gemeen recht functioneert voor wat de procedureregeling voor de Raad betreft.

2° De **leiding van de rechtspleging**.

De leiding van de rechtspleging behoort toe aan de Raad en wordt niet, zoals in het burgerlijk procesrecht, aan de partijen overgelaten.

Dit houdt o.a. in dat:

- de mededeling van processtukken (beroepen, memories...) geschiedt door bemiddeling van de griffie;
- de Raad bevoegd is om rechtstreeks briefwisseling te voeren met de partijen en gerechtigd is alle bescheiden en inlichtingen omtrent de zaken waarover hij zich dient uit te spreken, door deze partijen te doen overleggen.

3° De **schriftelijke aard** van de rechtspleging.

De rechtspleging bij de Raad verloopt hoofdzakelijk schriftelijk. Partijen en hun raadsleden mogen hun opmerkingen ter terechtzitting mondeling formuleren, maar kunnen geen andere middelen aanvoeren dan dewelke ze in hun processtuk (beroepen of nota's) hebben uiteengezet. In volle rechtsmachtprocedure is het de partijen, binnen de door de vreemdelingenwet gestelde grenzen, wel toegelaten "nieuwe gegevens" aan te brengen (art. 39/76 van de vreemdelingenwet¹⁶). De partijen dienen evenwel mee te werken aan de procesvoering en dienen ter terechtzitting aanwezig te zijn of vertegenwoordigd te zijn.

4° De **formele vereisten** van de rechtspleging.

Een beroep kan eenvoudigweg met een verzoekschrift bij de Raad aanhangig gemaakt worden.

De procedure wordt gekenmerkt door enkele bij wet of krachtens de wet vastgelegde vormvereisten waaraan het verzoekschrift dient te voldoen.

Het formele karakter van de procedure blijkt eveneens uit regels inzake de briefwisseling met de Raad en de wijze van verzending van de processtukken:

- alle processtukken aan de Raad dienen te worden toegezonden bij aangetekend schrijven (met als belangrijkste uitzondering de procedures bij uiterst dringende noodzakelijkheid, waar dit per fax of per bode kan gebeuren);

¹⁵ RvS 8 oktober 2008, nr. 186.908.

¹⁶ Zie infra deel 2.

- de stukken uitgaande van de Raad worden eveneens aan de partijen verzonden bij aangetekend schrijven tegen ontvangstbewijs, tenzij onder meer in procedures bij uiterst dringende noodzakelijkheid, waar dit per fax kan.

5° De **tegensprekelijkheid** van de procedure.

Zowel tijdens de schriftelijke fase van het geding als tijdens de terechtzittingen kunnen partijen (schriftelijk of mondeling) op elkaars opmerkingen reageren. Op de terechtzittingen mogen dus zowel verzoeker als verweerder mondeling wederwoord bieden.

6° **Geen onderzoeksbevoegdheid.**

De Raad heeft geen onderzoeksbevoegdheid, wat werd bevestigd door recente rechtspraak van de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak¹⁷.

2.2. Termijnenkalender

De procedure voor de Raad kenmerkt zich door diverse strikte termijnen die in acht dienen genomen te worden. Deze termijnen verschillen naar gelang de aard van de procedure en het stadium waarin de procedure zich bevindt. Ook de sanctie bij overschrijding verschilt: naar gelang het geval betreft het termijnen van orde dan wel vervaltermijnen.

PROCEDURETERMIJNEN

Volle rechts- macht	Verzoekschrift verzoeker	Replik verzoeker	Verweerder (nota + admini- stratief dossier)	Kennisgeving van het verzoekschrift door de griffie	Kennisgeving van de verweernota door de griffie	Oproeping door de griffie
Gewone	15d*en*** (art. 39/57, 1e lid)		8d** (art.39/72, §1, 1e lid)	onverwijld	onverwijld (min. 8 d. voor datum van terecht- zitting art. 39/75, 3e lid)	8d voor datum terecht- zitting (art. 39/75, 2e lid)
Nieuwe gegevens	ibid.		15d(art.39/72, §1, 2e lid)	ibid.	ibid.	ibid.
Bij voorrang	ibid.		ibid.	ibid.	ibid.	ibid.
Versnelde	ibid.		3 werkdagen (art.39/77, §1, 1e lid)	onverwijld. ten laatste binnen 1 werkdag. (art. 39/77, §1, 1e lid)		5 werkdagen volgend op de dag van de ontvangst van de dagstelling (art. 39/77, §1, 2e lid)
Annulatie- contentieux	Verzoekschrift verzoeker	Replik verzoeker	Verweerder (nota + admini- stratief dossier)	Kennisgeving van het verzoekschrift door de griffie	Kennisgeving van de verweernota door de griffie	Oproeping door de griffie
Annulatie	30d*(art. 39/57, 2e lid)	15d°(art. 39/81, 2e lid)	8d.** (art. 39/72, §1, 1e lid)	onverwijld (art. 39/81 1e lid +art. 39/71)	Zodra dit nuttig is (art. 39/81, 2e lid)	8d voor datum terecht- zitting (art. 39/75, 2e lid)
Annulatie + schorsing	ibid.		ibid.	ibid.		ibid.
Voortzetting schorsing bevolen		15d (art. 40 PR RvV)	8d°° (art;39/82, §5)			ibid.
Voortzetting schorsing verworpen	8d°° (art.39/82,§ 6)					
UDN	48 u.* en*** (art. 39/82, §4, 2e lid)		Onverwijld, ten laatste ter terecht- zitting (art. 43, §2, 3e lid PR RvV)	Onverwijld.		Onverwijld.

Fig. 3: overzicht van de proceduretermijnen

- * na kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep is ingesteld
- ** na kennisgeving van het verzoekschrift
- *** het GwH heeft bij arrest nr. 95/2008 van 26 juni 2008 deze termijn vernietigd, maar handhaaft de gevolgen ervan tot 30 juni 2009
- ° na kennisgeving van de nota met opmerkingen
- °° na kennisgeving van de uitspraak

UITSPRAAKTERMIJNEN

	VOLLE RECHTSMACHT	ANNULATIECONTENTIEUX°
gewone	3 m (art. 39/76, §3, 1e lid)*	-
bij voorrang	2 m (art.39/76, §3, 2e lid)*	-
versnelde	5 werkdagen (art. 39/77, §2, 2e lid)**	-
annulatie	-	3 m (art. 39/81 + 39/76, §3, 1e lid)*
schorsing	-	30 d (art. 39/82, §4, 1e lid)*
annulatie na		
schorsing bevolen	-	4m (art.39/82, §4, 1e lid)
UDN	-	48 u. (art. 39/82, §4, 2e lid)* uiterlijk binnen de 72 u.

Fig. 4: overzicht van de uitspraaktermijnen

* na indiening van het verzoekschrift

** na het sluiten van de debatten

°steeds na ontvangst van het verzoekschrift

2.3. Schematisch overzicht van de procedure

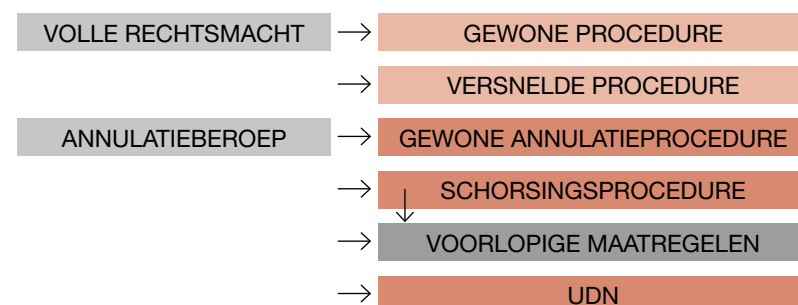

Fig. 5: overzicht van de procedures voor de Raad

De procedure voor de Raad wordt bepaald door de vreemdelingenwet en door het PR RvV.

De algemene bepalingen, die zowel gelden voor de procedure in volle rechtsmacht als voor de annulatieprocedure, zijn vervat in de artikelen 39/56 tot en met 39/68 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 1 tot en met 30 van het PR RvV.

De procedure in volle rechtsmacht is nader geregeld in de artikelen 39/69 tot en met 39/77 van de vreemdelingenwet.

Voor de annulatieprocedure zijn de artikelen 39/78 tot en met 39/85 van de vreemdelingenwet en de artikelen 31 tot en met 50 van het PR RvV van toepassing.

3. Publicatie van de rechtspraak

3.1. Wettelijke basis

De Raad publiceert zijn rechtspraak op zijn website www.rvv-cce.be. Tijdens het gerechtelijk jaar 2007-2008 werden 1 616 arresten gepubliceerd.

Deze publicatie is gebaseerd op de volgende wettelijke bepalingen:

Art. 39/65, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet:

“De uitspraken van de Raad zijn toegankelijk voor het publiek in de gevallen, in de vorm en onder de voorwaarden bepaald bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Raad zorgt voor de publicatie ervan in de gevallen, in de vorm en onder de voorwaarden bepaald bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.”

Deze bepalingen vinden hun concrete uitvoering in het PR RvV:

“Art. 20. De arresten worden onder voorbehoud van depersonalisatie gepubliceerd behoudens een andersluidende beslissing van de eerste voorzitter van de Raad of een door hem aangewezen rechter.

De arresten worden niet gepubliceerd wanneer zij geen belang hebben voor de rechtspraak of het juridisch onderzoek of wanneer hun publicatie de openbare orde of de veiligheid van personen in het gedrang kan brengen.

De eerste voorzitter waakt er over dat het geheel van de voor de rechtspraak relevante rechtspraak op gedepersonaliseerde wijze ter beschikking staat op het in art. 21 bedoelde informatienetwerk dat toegankelijk is voor het publiek.

Art. 21. De eerste voorzitter houdt rekening met de recente technologische ontwikkelingen bij het bepalen van het informatienetwerk dat toegankelijk is voor het publiek waardoor dit kennis zal kunnen nemen van de arresten.”

Het PR RvV voorziet in een positief criterium voor de selectie van de arresten die vatbaar zijn voor publicatie op de publiekelijk toegankelijke databank, m.n. “het geheel van de voor de rechtspraak relevante rechtspraak”. Op grond van dit criterium is een volledige publicatie van alle arresten dus niet noodzakelijk. Deze is overigens niet wenselijk geacht omdat dit tot gevolg zou hebben dat de rechtspraak niet meer analyseerbaar zou zijn.

Het PR RvV voorziet in twee negatieve selectiecriteria: de gevallen waarin de publicatie geen belang heeft voor de rechtspraak of het juridisch onderzoek en de gevallen waarin de publicatie de openbare orde of de veiligheid van personen in het gedrang kan brengen.

Om het begrip “geen belang hebben voor de rechtspraak of het juridisch onderzoek” nader te operationaliseren, kan een referentiepunt worden gevonden in aanbeveling nr. R(95) 11 van het Comité van Ministers van de Raad van Europa.

“Une décision présente un «intérêt juridique» quand elle exprime un principe de droit créant un précédent juridique, une tendance de la jurisprudence dans l'estimation des faits, une nouvelle pratique de procédure, de sorte que la décision est ou pourrait être importante pour connaître, d'une façon pertinente et détaillée, la pratique judiciaire dans le domaine juridique concerné.”

Of een publicatie de openbare orde of de veiligheid van personen in het gedrang kan brengen, is een feitenkwestie.

3.2. Het gevoerde publicatiebeleid

Om aan voornoemde wettelijke en reglementaire bepalingen een concrete invulling te geven, heeft de Raad een publicatiebeleid ontwikkeld dat het mogelijk maakt de arresten te selecteren die op die manier worden gepubliceerd “dat de volledige voor de rechtspraak relevante rechtspraak” ter beschikking staat. Negatieve en positieve selectiecriteria werden hiervoor geformuleerd.

Deze criteria zijn:

Negatieve criteria die tot niet-publicatie van de rechtspraak leiden:

a) geen belang hebben voor de rechtspraak of het juridisch onderzoek

- de motivering is opgesteld volgens een standaardformule of een vormclausule;
- de arresten die aan de middelen een antwoord geven overeenstemmend met de bestaande rechtspraak of de arresten over bewijsmiddelen overeenstemmend met de bestaande rechtspraak. In afwijking van deze regel wordt evenwel periodiek een staalkaart van de arresten opgenomen die conform deze vaste rechtspraak zijn.

b) de publicatie kan de openbare orde of de veiligheid van personen in het gedrang brengen

Positieve criteria die tot publicatie van de rechtspraak leiden:

1° arresten waarvan de inhoud opschudding in de samenleving teweegbrengt of kan teweegbrengen of die de aandacht van de media hebben getrokken of die de belangstelling van de vakpers hebben kunnen trekken;

2° arresten waarin een rechtsterm of rechtsbegrip wordt uiteengezet, met andere woorden arresten waarin een rechtsregel geformuleerd of gewijzigd wordt;

3° arresten waarin de toegepaste interpretatiemethode leidt tot een ongebruikelijke toepassing van een rechtsregel op een geheel van feiten;

4° arresten waarin volkomen nieuwe argumenten worden aangevoerd;

5° arresten over een aangelegenheid betreffende de rechtsmacht en de bevoegdheid van het rechtcollege;

6° arresten waarin constante rechtspraak wordt bevestigd (zie hiervoor bij de negatieve criteria) of waarin de Raad een afwijkend standpunt inneemt of een andere oplossing weergeeft dan dewelke wordt voorgesteld door een hoger rechtcollege;

7° arresten waarin een rechtsbeginsel, een beginsel van behoorlijk bestuur en/of een geheel van zaken van algemeen belang ter discussie wordt gesteld.

De Raad tracht een zo ruim mogelijke publicatie van de rechtspraak te bieden. Zo kan een arrest dat bijvoorbeeld niet relevant is voor de rechtspraak (negatief criterium), overeenkomstig het in punt 1° aangehaalde positieve selectie criterium toch worden opgenomen in de databank.

De hiervoor aangehaalde selectiecriteria zijn gebaseerd op internationale standards. Het betreft:

- recommandation n° R(95) 11 du Comité des Ministres du Conseil de l'Europe aux Etats membres relative à la sélection, au traitement, à la présentation et à l'archivage des décisions judiciaires dans les systèmes de documentation juridique automatisés;
- selectieregels voor de rechtspraak opgenomen in de externe gegevensbank voor de rechtspraak van het Beheerscomité Phenix (BS 5 oktober 2007);
- selectiecriteria voor de uitsprakendatabank van rechtspraak.nl (www.rechtspraak.nl/uitspraken/selectiecriteria).

Het publicatiebeleid van de Raad steunt met andere woorden op wetenschappelijk onderbouwde selectiecriteria die gebaseerd zijn op nationale en internationale standards, alsook op benchmarking met het publicatie- en communicatiebeleid inzake rechterlijke beslissingen dat door hogere administratieve rechtscolleges wordt gevoerd.

hoofdstuk 2

De organisatie

In dit hoofdstuk wordt de algemene structuur van de Raad toegelicht, alsook de werking en het takenpakket van de diverse diensten. Verder zal de implementatie van de Balanced scorecard (BSC) als instrument van beleidsvoering nader toegelicht worden. De BSC is een vooruitstrevend project dat de Raad, als eerste (administratieve) rechtscollege, heeft ontwikkeld teneinde zich de meetinstrumenten te verschaffen om een modern op de toekomst gericht rechtscollege te worden én te blijven.

1. Algemene structuur

De samenstelling van de Raad is bij wet bepaald. Overeenkomstig artikel 39/4 van de vreemdelingenwet telt de Raad 32 leden, zijnde een eerste voorzitter, een voorzitter, vier kamervoorzitters en 26 rechters in vreemdelingenzaken.

In de Raad is er een griffie die wordt gehouden door een hoofdgriffier die wordt bijgestaan door acht griffiers.

Bij de Raad is er een beheerder en administratief personeel.

Organogram van de Raad:

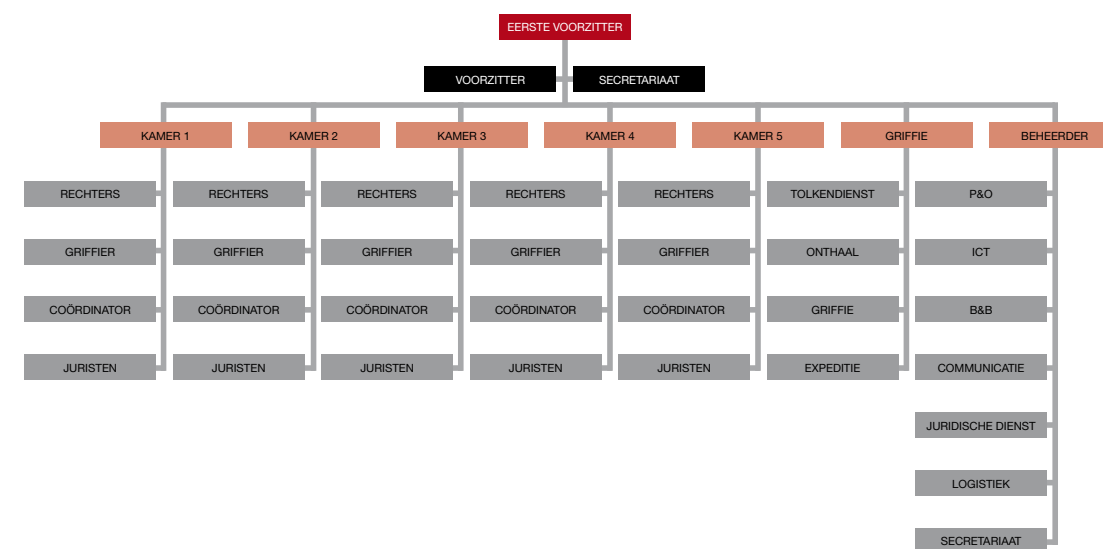

Fig. 6: organogram van de Raad: een zesde, tweetalige kamer, die enkel ad hoc wordt bijeengeroepen, is niet opgenomen in de vaste structuur van de Raad.

De Raad bestaat uit verticale en horizontale diensten. De verticale diensten bestaan uit de kamers. De horizontale diensten zijn ondergebracht in de griffie en de algemene diensten.

2. De verticale diensten: de kamers

Er zijn in de Raad zes kamers, waarvan één wordt voorgezeten door de voorzitter (I), twee kennis nemen van de zaken in het Nederlands (II en IV), twee van de zaken in het Frans (III en V) en één van de tweetalige zaken (VI).

De Nederlandstalige kamers, samengesteld uit leden die bewijzen het Nederlands machtig te zijn, nemen kennis van alle zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld. De Franstalige kamers, samengesteld uit leden die bewijzen het Frans machtig te zijn, nemen kennis van alle zaken die in het Frans moeten worden behandeld. De tweetalige kamer, samengesteld uit leden die bewijzen het Nederlands en het Frans machtig te zijn, neemt kennis van de zaken die artikel 39/15 van de vreemdelingenwet haar in het bijzonder opdraagt.

Het reglement van orde dat door de algemene vergadering wordt vastgesteld en door de Koning wordt goedgekeurd, bepaalt inzonderheid de bevoegdheid van elke kamer en het aantal rechters in vreemdelingenzaken dat eraan verbonden is. Het bepaalt tevens welke kamer kennis neemt van zaken in het Duits of van tweetalige zaken, alsook de samenstelling ervan.

Elke kamer bestaat uit een kamervoorzitter, minstens twee rechters in vreemdelingenzaken, een coördinator, attachés-juristen en één of meerdere griffiers.

De **kamervoorzitter** oefent een adjunct-mandaat uit. Zijn mandaat is als volgt omschreven in artikel 39/6, §3 van de vreemdelingenwet:

“§ 3. De kamervoorzitter oefent een mandaat uit. Hij neemt de leiding van en is belast met de organisatie van de kamer. Hij brengt hierover geregeld verslag uit bij de eerste voorzitter of voorzitter naar gelang het geval. De kamervoorzitter waakt er over dat de eenheid van de rechtspraak wordt gevrijwaard en neemt de nodige maatregelen om hierin te voorzien. Wanneer hij oordeelt dat, om de eenheid van de rechtspraak in de kamer te verzekeren, een zaak met drie rechters dient te worden behandeld, beveelt hij de verwijzing naar een aldus samengestelde zetel. Hij deelt onverwijld aan de eerste voorzitter en voorzitter de zaken mee die, naar zijn mening, door de algemene vergadering dienen te worden behandeld ten einde de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.”

De **rechters in vreemdelingenzaken** oefenen de rechtsprekende functie uit. Ze zijn, onder voorbehoud van hetgeen is bepaald in artikel 39/29 van de vreemdelingenwet, voor het leven benoemd. Zij oefenen hun ambt uit met respect voor de principes van onafhankelijkheid en onpartijdigheid bij het rechtspreken.

De **coördinator** staat de kamervoorzitter bij in zijn coördinatiewerkzaamheden van de kamer. Dit betekent dat de coördinator instaat voor de verdeling van de beroepen onder de magistraten. Hij treedt op als functionele chef van alle attachés in de kamer en ondersteunt de kamervoorzitter bij het bewaken van de eenheid van rechtspraak.

De rechters worden bijgestaan door **attachés**, die voor het merendeel jurist zijn. Deze doen voorstellen voor de zaakafhandeling en schrijven onder verantwoordelijkheid van de magistraat de ontwerparresten uit. Zij nemen eveneens bepaalde functies waar van het ambt van toegevoegd griffier, met inbegrip van de wacht dienst.

Eén of meerdere **griffiers** staan eveneens de kamervoorzitter bij. Zij zijn belast met de administratieve voorbereiding en afhandeling van de beroepen, nemen deel aan de terechtzitting en de wacht dienst en volgen alle procedurevoorschriften op.

3. De horizontale diensten: de griffie en de algemene diensten

1. De griffie

De griffie staat onder leiding van de hoofdgriffier, die een adjunct-mandaat bekleedt. De griffie bestaat uit vier diensten die elk een eigen takenpakket hebben: de griffie, het onthaal, de tolkdienst en de expeditie.

1.1. De eigenlijke griffie

De griffie neemt verschillende uitvoerende administratieve taken waar, zowel in de schorsings- en annulatieprocedure als in de volle rechtsmachtprocedure.

De taken van de griffie zijn veelvoudig:

- ontvangst en registratie van de beroepen;
- administratief organiseren van de voorafgaande maatregelen (bv. uitwisselen van memories) zodat het beroep in staat is voor behandeling;
- het opmaken van de zittingsrollen voor de terechtzittingen;
- de verwerking van de arresten;
- beheer van het klasement;
- de verwerking van de cassatieberoepen tegen arresten van de Raad;
- algemene administratieve taken ter ondersteuning van de Raad zoals de depersonalisatie van de arresten, verzorgen van de frontoffice, klachtenbeheer, ...;
- up-to-date houden van de interne dossieropvolgingsdatabank.

1.2. Onthaal en expeditie

De griffie verzorgt ook het onthaal voor de gehele Raad en de verwerking van de inkomende en uitgaande post.

a) Onthaal

Het onthaal van de Raad is ononderbroken open van 8u.30 tot 16u.00, uitgezonderd op donderdag, wanneer het tot 18u.00 open is. Tijdens deze openingsuren kunnen ook procesdossiers ter plaatse worden geraadpleegd.

Tijdens het gerechtelijke jaar 2007-2008 ontving de Raad bijna 20 000 personen (de verzoekende partijen, advocaten, tolken, bezoekers,...).

De onderstaande grafieken geven een gedetailleerde weergave van het aantal terechtzittingen per taalrol en per type terechtzitting.

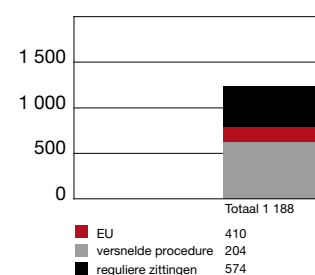

Fig. 7: totaal aantal terechtzittingen september 2007- augustus 2008

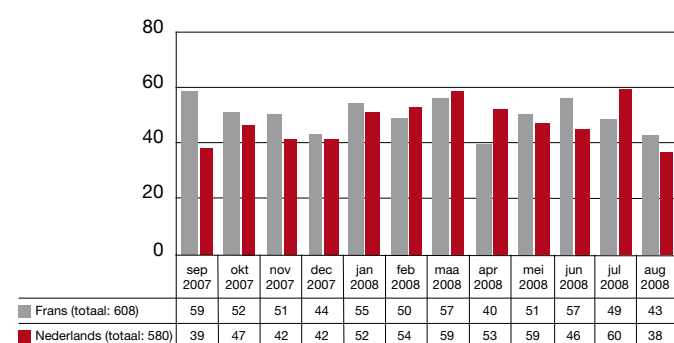

Fig. 8: totaal aantal terechtzittingen per taalrol

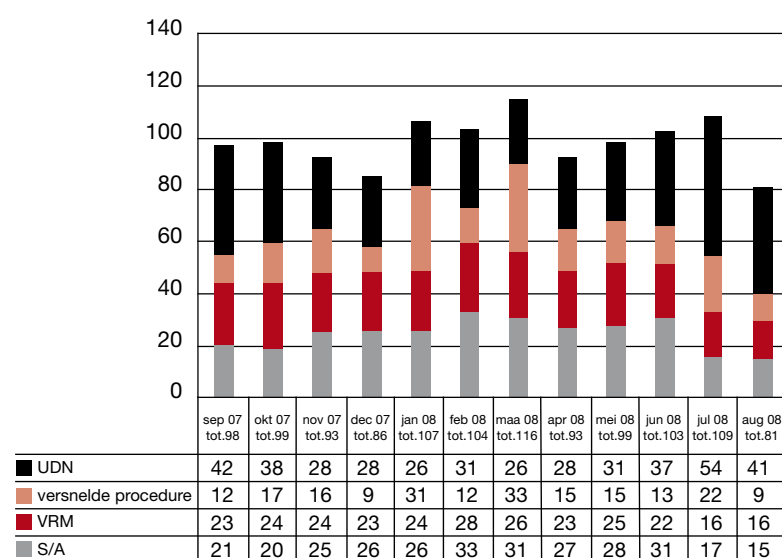

Fig. 9: totaal aantal terechtzittingen per procestype

b) Expeditie

Een tweede takenpakket van de onthaalmedewerkers is het verwerken van de inkomende en uitgaande post. Dit betekent dat alle inkomende poststukken worden gesorteerd, geregistreerd en bezorgd aan de betrokken diensten binnen de Raad.

Totaal aantal ingekomen poststukken: 49 729

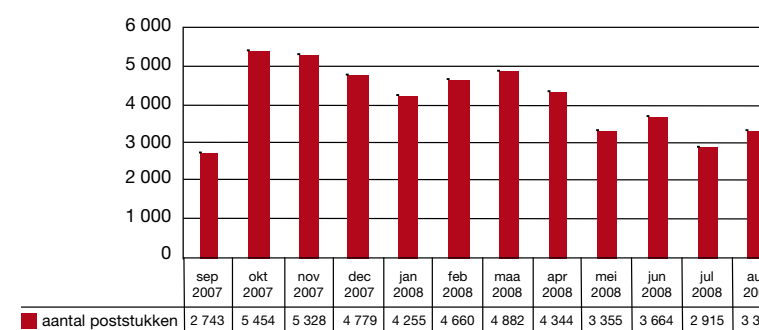

Fig. 10: inkomende post

De uitgaande post wordt klaargemaakt voor verzending.

De onthaalmedewerkers zorgen er ook voor dat de uitgaande post dagelijks op tijd ingeschreven is en klaar is voor verzending.

Totaal aantal uitgaande poststukken: 39 649

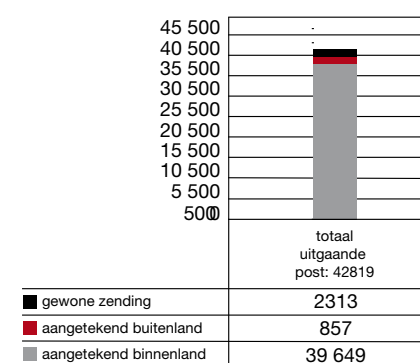

Fig. 11: uitgaande post

1.3. Tolken

Wanneer een verzoekschrift de aanwezigheid van een specifieke tolktaal vraagt, zorgt de tolkdienst ervoor tijdig een tolk op te roepen. De tolk vervult zijn taak als neutrale tussenpersoon en tolkt de vragen en antwoorden tussen de voorzitter en de verzoekende partij.

De meest gevraagde tolktalen zijn het Russisch, Lingala, Arabisch, Koerdisch en Kinyarwanda.

De tolkdienst heeft een bestand van 230 operationele tolken, die samen zo'n 100 verschillende talen beheersen. De prestaties die de tolken voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen leveren, worden naar Belgisch sociaal recht beschouwd als zelfstandige prestaties. Zij worden hiervoor vergoed volgens tarieven die bij ministerieel besluit werden vastgelegd.¹⁸

¹⁸ Ministerieel besluit van 9 mei 2003 tot vaststelling van de erlonen en verplaatsingskosten toegekend aan de tolken en vertalers werkzaam voor bepaalde diensten van of verbonden aan de Federale Overheidsdienst van Binnenlandse Zaken, BS 28 juli 2003, 39.454.

Daarnaast werkt de tolkdienst samen met een extern vertaalbureau voor de beëdigde vertaling van de Duitstalige verzoekschriften.

Statistische gegevens van 1 september 2007 tot 31 augustus 2008:

	NEDERLANDSTALIGE KAMERS	FRANSTALIGE KAMERS	TOTAAL VAN DE 5 KAMERS
Aantal verschillende toltalen en dialecten	58	45	76
Aantal verschillende tolken die prestaties leverden	108	79	178
Aantal dagen waarop terechtzitting plaatsvond met aanwezigheid van tolken	161	125	174
Aantal tolken die werden opgeroepen	685	341	1 026
Gemiddeld aantal tolken/dag*	4.2	2.7	5.8

Fig.12: overzicht prestaties tolken

*Aantal tolken/dag werd berekend op basis van het aantal dagen waarop een terechtzitting plaatsvond waar een tolk aanwezig moest zijn.

2. De algemene diensten

De algemene diensten staan onder leiding van de beheerder, die een adjunct-mandaat bekleedt. De algemene diensten staan in voor het beheer van alle medewerkers van de Raad, het budget en de beheerscontrole, de informatie- en communicatietechnologie, de interne en externe communicatie, de logistieke ondersteuning en de juridische dienst.

Permanent overleg met de overige diensten en netwerking zijn fundamenteel om richting te geven aan de verdere uitbouw en de beleidskeuzes van de algemene diensten, in functie van de eigenlijke behoeften die bestaan in hoofde van de overige diensten van de Raad.

In dit eerste gerechtelijk jaar hebben de algemene diensten zich in hoofdzaak toegelegd op de volledige inplaatsstelling van de Raad en zijn personeel, alsook op de uitwerking van de belangrijkste processen aangaande de interne dienstverlening in een rechtscollege.

Hierna volgt een overzicht van de taken en de belangrijkste verwezenlijkingen voor de verschillende diensten.

2.1. Personeel & Organisatie (P&O)

De dienst P&O van de Raad verzekert de administratieve ondersteuning van het management en van de medewerkers van de Raad, alsook de uitvoering van het personeelsplan. De dienst fungeert als eerste aanspreekpunt en vindt zelf ruggesteun bij de stafdienst P&O van de FOD Binnenlandse Zaken.

Tijdens het voorbije gerechtelijk jaar werkten 201 medewerkers bij de Raad, 24 verlieten de Raad en 50 werden er aangeworven.

Het wettelijk kader bestaat uit de magistraten, de leden van de griffie en de beheerder.

Het administratief personeel van de Raad wat de ambtenaren betreft, wordt ter beschikking gesteld door de FOD Binnenlandse Zaken.

De organisatie van de selectieprocedures voor de werving van magistraten en griffiers gebeurt bij de Raad zelf, met ondersteuning van de dienst P&O.

De werving van de statutaire ambtenaren gebeurt op basis van een vergelijkende selectie die door Selor wordt georganiseerd. De Raad neemt actief deel aan de selectie, onder meer via een vertegenwoordiging in de jury en door het opstellen van vragen. De Raad tracht ook actief aanwezig te zijn op de arbeidsmarkt door deel te nemen aan jobbeurzen en door het ontvangen van stagiairs gedurende de zomermaanden. Zo liepen er gedurende het afgelopen gerechtelijk jaar een tiental studenten stage op de Raad.

Sinds de oprichting van de Raad werden 50 medewerkers aangeworven. Er werd een contractuele en een statutaire selectie voor juristen georganiseerd en een statutaire selectie voor administratief assistenten opgestart. Bovendien werden er contractuele selecties georganiseerd voor administratief assistenten en deskundigen en voor administratief en technisch medewerkers. Er werken thans ongeveer evenveel contractuele als statutaire ambtenaren bij de Raad.

Gedurende de afgelopen periode begonnen 32 niveaus A en 2 niveaus C hun stage. Gedurende dezelfde periode sloten 4 niveaus A en 1 niveau C hun stage af.

Verhouding statutairen en contractanten van het personeel:

	AANTAL	PERCENTAGE
Statutairen	100	50%
Contractanten	100	50%
Totaal	200	100%

Fig. 13: verhouding statutairen en contractanten van het personeel

De samenstelling van het personeel dat bij de Raad tewerkgesteld is, ziet er als volgt uit: (met inbegrip van de magistraten en griffiers):

GRAAD	AANTAL	PERCENTAGE
Magistraat	28	14%
Beheerder	1	0%
Hoofdgriffier	1	0%
Adviseur	2	1%
Attaché	78	38%
Griffier	4	2%
Deskundige ICT	2	1%
Administratief deskundige	3	1%
Administratief assistent	63	31%
Administratief medewerker	11	5%
Medewerker keuken/schoonmaak	7	3%
Totaal	200	100%

Fig. 14: overzicht samenstelling personeel van de Raad

Er werken verhoudingsgewijs meer vrouwen dan mannen bij de Raad en dit in een jonge, dynamische werkomgeving, zoals de volgende cijfers duidelijk aangeven.

Indeling personeel per geslacht:

GESLACHT	TOTAAL	PERCENTAGE
Vrouw	127	64%
Man	73	36%
	200	100%

Fig. 15: overzicht indeling personeel per geslacht

Indeling per leeftijdscategorie:

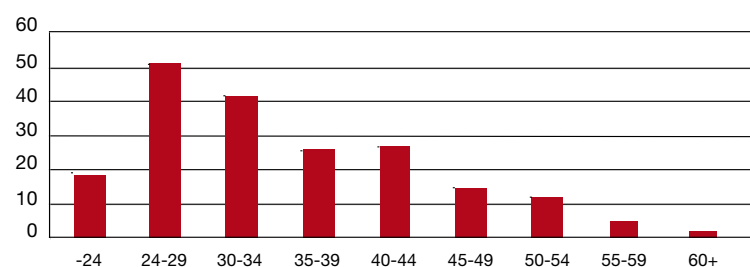

Fig. 16: overzicht indeling personeel per leeftijdscategorie

Uit de voorgaande grafiek blijkt duidelijk het jonge karakter van de Raad: de gemiddelde leeftijd van de werknemers van de Raad bedraagt minder dan 32 jaar.

De Raad voorziet in een intern onthaaltraject voor nieuwe medewerkers en stelt tevens een onthaalbrochure te hunner beschikking.

Wat het administratief personeel betreft, werd met de invoering van ontwikkelcirkels gestart door de opmaak van functiebeschrijvingen. Verder verleent de dienst P&O (middle-) managementondersteuning in het raam van een betere ontwikkeling van de organisatie. Zo werden bijvoorbeeld het takenpakket en de tijdsbesteding van een jurist-attaché integraal in kaart gebracht om tot een optimale invulling van diens takenpakket te komen.

Het absentisme bedraagt 3,18% (aantal werkdagen dat verloren gaat door ziekte), wat minder is dan het gemiddelde absentisme van de FOD Binnenlandse Zaken, dat 3,48% bedraagt.

2.2. Communicatie

Communicatie behelst zowel de interne als de externe communicatie.

Interne communicatie:

De interne communicatie van de Raad wordt gestructureerd via duidelijk afgelijnde kanalen. Enerzijds is er het intranet, dat volledig intern werd ontwikkeld en beheerd en dat zowel juridische als organisatorische informatie ter beschikking stelt van alle medewerkers van de Raad. Anderzijds worden op regelmatige basis berichten per E-direct verzonden naar alle betrokken diensten.

Er werd eveneens een Nieuwsbrief ontwikkeld die tweewekelijks naar alle magistraten en attachés wordt verzonden. Deze Nieuwsbrief bevat diverse informatie, zoals belangrijke arresten en mededelingen (bv. mededelingen van het UNHCR, vormingen,...), nieuwe aanwinsten voor de bibliotheek,... In het gerechtelijk jaar werden een 18-tal Nieuwsbrieven verzonden.

Externe communicatie:

De externe communicatie omvat verschillende aspecten. Een belangrijk instrument voor de externe communicatie is de website. Deze werd opgebouwd op basis van de bestaande website van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen, die geactualiseerd werd en waar mogelijk ook aangepast aan de behoeften van de Raad.

Zoals reeds uitvoerig werd uiteengezet, publiceert de Raad een deel van zijn rechtspraak op de website. De volledige rechtspraak van de Raad kan tevens aan het onthaal van de Raad worden geraadpleegd. De zittingsbladen worden eveneens op de website gepubliceerd, en dit minstens tien werkdagen vóór de terechtzittingen. De website bevat ook mededelingen die voor het publiek nuttig kunnen zijn. Via de website kan iedereen vragen stellen. Tijdens het afgelopen gerechtelijk jaar werden meer dan 130 vragen schriftelijk aan de Raad gesteld. Al deze vragen werden binnen een redelijke termijn beantwoord.

De Raad tracht dus een optimale dienstverlening te bieden aan zijn klanten en werkt in dit raam dan ook aan een integrale vernieuwing van zijn website.

Ten slotte staat de dienst Communicatie ook in voor de ontvangst en de organisatie van diverse groepen en / of delegaties in de Raad. Zo ontving de Raad, naast diverse bezoeken in het raam van stages die georganiseerd worden door de FOD Binnenlandse Zaken, een zevental bezoeken van universiteitsprofessoren met hun studenten, het bezoek van een Egyptische delegatie van hoge magistraten en het bezoek van een delegatie van het Genootschap Advocaten Publiekrecht.

2.3. De juridische dienst

De juridische dienst is een tweedelijnsdienst en heeft verschillende opdrachten, zoals het nader onderzoeken van juridische vraagstukken, en dit op vraag van de mandaathouders. Deze studies dienen als basis voor interne discussies. De dienst geeft eveneens juridische vorming in functie van de behoeften en noden van de Raad en verleent ondersteuning aan de magistraten en juristen van de Raad, en dit door op permanente wijze een inhoudelijk overzicht van de relevante rechtspraak van de Raad en de Raad van State te maken,...

De dienst heeft in het afgelopen jaar sterk geïnvesteerd in de opbouw van een databank die de arresten van de Raad rangschikt volgens een boomstructuur met sleutelwoorden. Deze gegevensbank is in de loop van het volgende gerechtelijke jaar operationeel en zal voor de Raad een meer dan nuttig werkinstrument worden. Het is de bedoeling dat deze gegevensbank ook de grondslag vormt om het publiek gemakkelijk toegang te verlenen tot de rechtspraak van de Raad. Hij vormt ook de basis van de bij dit jaarverslag gevoegde cd-rom.

De juridische dienst beheert en ontwikkelt ten slotte ook de interne (digitale) bibliotheek.

2.4. ICT - Informatie- en communicatietechnologie

De ICT-dienst staat garant voor een permanente operationaliteit van de ICT-infrastructuur van de Raad. Elk personeelslid heeft een eigen PC.

De ICT-dienst ontwikkelde in eigen beheer een aantal belangrijke en complexe toepassingen. De belangrijkste is de database “Laurentide”, die het volledige traject van een dossier bij de Raad beheert. Deze databank werd intern ontwikkeld en geïnspireerd op die van de Raad van State. Hierdoor verloopt de administratieve afhandeling vlotter en wordt de eenvormigheid van werken binnen de Raad bevorderd.

Verder ontwikkelde de ICT-dienst het eigen intranet van de Raad en werkt hij, in samenwerking met de juridische dienst, aan de ontwikkeling van de juridische database.

2.5. Budget en Beheerscontrole

Het budget van de Raad is, voor wat de werkingsmiddelen betreft, gebaseerd op een analyse van de vereiste middelen in functie van de werklust van de Raad.

Het werkingsbudget voor het jaar 2008 bedroeg 2 207 000 €, aangevuld met het personeelskrediet voor een bedrag van 10 349 000 €.

2.6. Facility

Het “Laurentide-gebouw”, meer dan 10 000 m² kantoorruimte, werd in mei 2007 voor het eerst in gebruik genomen en integraal ingericht volgens de behoeften eigen aan een rechtscollege. De Raad beschikt dan ook op het gelijkvloers over tien permanente terechtzittingszalen, een onthaalruimte (voor advocaten en klanten) en een ruimte voor de tolken.

De logistieke diensten verzekerden het klasement van 30 318 dossiers, waarvoor in het afgelopen gerechtelijk jaar een beroep werd ingediend bij de Raad of waarvoor voorheen bij de VBC een beroep werd ingediend dat nog open stond. Daarnaast beheert de dienst een archief van 18 000 afgesloten dossiers van de VBC.

De dienst voorziet de medewerkers van de Raad verder van het noodzakelijke meubilair en andere werkingsmiddelen. De medewerkers van de dienst zijn verantwoordelijk voor het onderhoud en de veiligheid van het gebouw, treden op als contactpersoon met de eigenaar en staan in voor kleine herstellingen aan het gebouw.

Tot slot staat de dienst in voor het dagelijkse transport van dossiers (gemiddeld 90 per dag) naar de Dienst Vreemdelingenzaken, het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, de Raad van State en de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken.

4. Balanced scorecard (BSC)

Het is voor elke organisatie – en zeker ook voor een nieuw opgericht administratief rechtscollege – van groot belang om te kunnen nagaan of de vooropgestelde doelstellingen en verwachtingen wel gerealiseerd worden. Een methode om dit te achterhalen, is prestatiemeting.

De Raad ontwikkelde als eerste (administratieve) rechtscollege een prestatie-meetsysteem om prestatie-informatie te registreren en te verwerken. Hij opteerde er daarom voor om van meet af aan een instrument te ontwikkelen dat toelaat om de werking te sturen, de organisatie te verbeteren en zowel intern als extern te rapporteren.

De Raad verkoos gebruik te maken van de “balanced scorecard”-methodologie die niet enkel de eindresultaten, maar ook de kwaliteit van de geleverde dienstverlening, de werking van de interne processen en de innovatie van de organisatie in kaart brengt.

De ontwikkelde balanced scorecard kadert volledig in het beleidsplan van de eerste voorzitter en meet indicatoren die verband houden met de realisatie van strategische en operationele doelstellingen.

De praktische uitwerking van de balanced scorecard gebeurde bottom-up, via werkgroepen waarin prestatie-indicatoren en -normen werden gedefinieerd.

5. Personalia

De mandaathouders van de Raad zijn:

Eerste voorzitter: Geert Debersaques (N)
Voorzitter: Serge Bodart (F)

De voorzitter van de Raad zit van rechtswege de 1ste kamer voor.

Elke kamer wordt voorgezeten door een kamervoorzitter, door de algemene vergadering verkozen:

2de kamer: Chantal Bamps (N)
3de kamer: Paul Vandercam (F)
4de kamer: Frank Hoffer (N)
5de kamer: Michel Wilmotte (F)

De Raad was op 31 augustus 2008 samengesteld uit de volgende rechters in vreemdelingenzaken:

- Marc Bonte (N)
- Christian Coppens (F)
- Katelijne Declerck (N)
- Johan Biebaut (N)
- Bruno Louis (F)
- Ann Van Isacker (N)
- Marie de Hemricourt de Grunne (F)
- Martine Beelen (N)
- Gilles de Guchteneere (F)
- Walter Muls (N)
- Elisabeth Maertens (F)
- Manjula Ekka (N)
- Nadine Reniers (F)
- Michael Milojkowic (N)
- Pierre Harmel (F)
- Geert De Boeck (N)
- Valérie Delahaut (F)
- Anja Wijnants (N)
- Olivier Roisin (F)
- Joëlle Camu (N)
- Marie-Claire Goethals (N)
- Gerald Pintiaux (F)

Hoofdgriffier: Carine De Cooman
Beheerder: Annelies De Bondt

hoofdstuk3

De Raad in cijfers

1. Globale cijfers van de in- en uitstroom

	Input VRM	Input ANN	Input Raad	output VRM	output ANN	Output Raad
Sep/07	441	843	1 284	411	185	596
Okt/07	535	1 223	1 758	651	561	1 212
Nov/07	435	1 232	1 667	640	395	1 035
Dec/07	439	1 157	1 596	544	460	1 004
Jan/08	309	882	1 191	751	634	1 385
Feb/08	380	1 144	1 524	619	754	1 373
Mrt/08	408	1 348	1 756	417	709	1 126
Apr/08	380	994	1 374	567	846	1 413
Mei/08	328	820	1 148	591	692	1 283
Jun/08	423	786	1 209	512	851	1 363
Jul/08	494	983	1 477	442	768	1 210
Aug/08	355	747	1 102	231	372	603
Tot.	4 927	12 159	17 086	6 376	7 227	13 603

Fig. 17: in- en uitstroom van de beroepen bij de Raad

2. Werkvoorraad

Op 31 augustus 2008 was er in 8 697 beroepen ingediend vanaf 1 juni 2007 nog geen eindarrest. De Raad erfde bij zijn oprichting de historische achterstand van de VBC, die 10 227 beroepen bedroeg. Op 31 augustus 2008 is 32% van deze achterstand weggewerkt en resteren er nog 6 977 beroepen. In de onderstaande tabel wordt geen rekening gehouden met deze zaken.

Beroepen bij de Raad die nog geen eindarrest hebben	8 697
---	-------

Fig. 18: werkvoorraad op 31 augustus 2008

3. Detailanalyse

1. In functie van de regio (VRM) en de aard van de bestreden beslissing (ANN)

Nationaliteiten van verzoekers in volle rechtsmacht:

	TOP 10 van de NATIONALITEITEN bij de Raad	AANTAL beroepen bij de Raad (1/1/2008-31/8/2008)	%
1	Congo (RDC)	378	12,34%
2	Rusland	353	11,52%
3	Afghanistan	240	7,83%
4	Guinea	217	7,08%
5	Irak	165	5,39%
6	Iran	152	4,96%
7	Kameroen	134	4,37%
8	Servië	114	3,72%
9	Rwanda	95	3,10%
10	Armenië	85	2,77%
	Totaal aantal beroepen VRM	1 933	63%

Fig. 19: top 10 van de meest voorkomende nationaliteiten bij de ingediende beroepen in VRM tussen 1/01/08 en 31/08/08

Wat de instroom van de annulatieberoepen betreft, zijn de meest voorkomende bestreden beslissingen de volgende:

Weigering krachtens artikelen 9bis, 9ter van de vreemdelingenwet of krachtens oud artikel 9,3e lid van de vreemdelingenwet.	2 803
Bijlage 13 (bevel om het grondgebied te verlaten – model B)	4 113
Beroepen tot omzetting van een verzoek tot herziening, ingediend op grond van artikel 230 van de wet van 15 september 2006.	1 035

Fig. 20: de meest voorkomende bestreden beslissingen in annulatieberoepen

2. Verkorte procedure (UDN) en versnelde procedure

Zaken ingediend van 01-01-2008 tot 31-08-2008	UDN N	UDN F	Totaal	- x	Versnelde procedure F	Versnelde procedure N	Totaal	- x
Januari	10	16	26	13	17	14	31	15,5
Februari	21	10	31	15,5	4	10	14	7
Maart	16	12	28	14	14	10	24	12
April	23	5	28	14	5	8	13	6,5
Mei	15	15	30	15	7	9	16	8
Juni	10	21	31	15,5	11	9	20	10
Juli	27	17	44	22	10	7	17	8,5
Augustus	21	20	41	20,5	2	6	8	4
Totaal	143	116	259	129,5	70	73	143	71,5
Gemiddeld/maand	18	15	32	16	9	9	18	9

Fig. 21: instroom van de beroepen in UDN en versnelde procedure, uitgesplitst per taalrol

4. Gemiddelde doorlooptijd van de RvV-beroepen

ANN	Tot.
Gemiddelde termijn	136
VRM	Tot.
Gemiddelde termijn	126

Fig. 22: gemiddelde doorlooptijd van de RvV-beroepen in dagen

DEEL 2

DE RECHTSPRAAK VAN DE RvV

hoofdstuk 1

Toegang tot de rechtspraak van de RvV

1. Algemeen

In overeenstemming met artikel 39/1 van de vreemdelingenwet is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen sinds zijn inwerkingtreding op 1 juni 2007 het “administratief rechtscollege dat als enige bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen die worden ingesteld tegen individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”. Al iets langer dan een gerechtelijk jaar is de Raad dus onder toezicht van zijn cassatierechter, namelijk de Raad van State, de enige rechter tot wie elke vreemdeling zich kan wenden die een op hem betrekking hebbende bestuurshandeling betreffende zijn toegang tot het grondgebied, zijn verblijf, zijn vestiging of zijn verwijdering aanvecht.

De openbaarheid en de toegankelijkheid van de rechtspraak zijn dus bijzonder belangrijk voor de rechtzoekenden, de practici en de besturen die bij dit omvangrijke contentieux betrokken zijn, maar ook voor het publiek dat geïnteresseerd is in dit domein van het bestuursrecht. De Raad besloot daarom er een groot deel van zijn jaarlijks activiteitenverslag aan te besteden.

Sinds de Raad zijn bevoegdheid uitoefent, hetzij in iets meer dan een gerechtelijk jaar, sprak hij 13 603 eindarresten uit. Deze allemaal “in vrac” meedelen om te voldoen aan het streven naar openbaarheid, heeft enerzijds nauwelijks zin en zou zeker niet voldoen aan het streven naar toegankelijkheid, omdat zelfs de moedigste lezer afgeschrikt zou zijn door een dergelijke hoeveelheid ongesorteerde informatie. Anderzijds betekent elke selectie, lees elk klassement, een zekere mate van subjectiviteit en is dus betwistbaar. Om het begrip van de grote lijnen van de rechtspraak te vergemakkelijken, verkoos de Raad dus fasegewijs te werken door vanuit een algemeen overzicht naar een steeds preciezere voorstelling te evolueren.

2. Vierlagige ontsluiting

Een eerste fase in de benadering biedt op de volgende pagina's een overzicht van de grote lijnen van de rechtspraak. De Raad beoogt er de grote tendensen weer te geven en enkele opmerkelijke problemen aan te halen. De gevolgen van de cassatiearresten van de Raad van State en van het arrest nr. 81/2008 van 27 mei 2008 van het Grondwettelijk Hof komen er eveneens aan bod.

Een tweede fase in de benadering moet de lezer een meer gericht werkinstrument bieden. Het gaat om een thematische selectie van de rechtspraak, gerangschikt op sleutelwoord, met de referentie van een of meerdere arresten die deze kwestie hebben behandeld. Elke referentie wordt gevolgd door een samenvatting van het arrest of het relevante deel. De vermelde arresten waartegen een beroep wordt ingesteld dat toelaatbaar werd verklaard door de Raad van State, worden aangeduid met de vermelding “toelaatbaar beroep”. Deze thematische selectie staat op de cd-rom die bij dit verslag is gevoegd.

De cd-rom in bijlage bij dit activiteitenverslag biedt de lezer die het onderwerp wil uitdiepen, de mogelijkheid de integrale tekst te lezen van de arresten die in de thematische selectie worden vermeld. De arresten zijn er per arrestnummer opgenomen.

De rechtsbeoefenaar of de onderzoeker die zijn opzoeken nog verder wil uitdiepen, kan dit door raadpleging van een aanzienlijk groter aanbod arresten op de website van de Raad (www.rvv-cce.be), onder de tab rechtspraak. De opzoeking kan worden gedaan per referentie, per nationaliteit, per contentieux type, per datum of per woord uit de tekst. Tegen eind 2009 zou de Raad een nieuwe website moeten hebben, die gebruiksvriendelijker is en betere zoekresultaten oplevert, maar de huidige website laat reeds de online-raadpleging van enkele duizenden arresten van de Raad toe. Verder vermeldt deze een link naar de beslissingen van de gewezen Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen.

Voor de moedigsten onder u is er een laatste fase in de benadering mogelijk: de raadpleging van de arresten op de griffie van de Raad. Alle arresten die de Raad heeft uitgesproken, zijn er toegankelijk voor het publiek, met uitzondering van de – trouwens uiterst zeldzame – arresten waarvan de publicatie de openbare orde of de veiligheid van de personen in gevaar kan brengen (PR RvV, artikel 20).

hoofdstuk 2

De grote lijnen van de rechtspraak

1. Verandering en continuïteit

De Raad vertrok niet van nul toen hij op 1 juni 2007 in werking trad. Hij erfde de rechtspraak die de Raad van State en de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen in het raam van het migratie- en asielcontentieux hadden ontwikkeld. Zijn arresten hebben deze erfenis van in het begin opgeëist, wat het streven naar continuïteit en rechtszekerheid benadrukte.

De rechtspraak van de Raad mag dan wel in het teken van continuïteit staan, in sommige opzichten staat ze ook in het teken van verandering. Deze verandering vloeit in de eerste plaats voort uit de wijzigingen die de wetten van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in het materiële vreemdelingenrecht aanbrachten¹⁹. Deze wijzigingen hebben meer bepaald betrekking op de ontvankelijkheidsvoorwaarden van de verzoekschriften of op de omzetting van de verzoeken tot herziening in beroepen tot nietigverklaring en vorderingen tot schorsing. In het asielcontentieux is de belangrijkste wijziging die de wet van 15 september 2006 in het materiële recht aanbracht, de creatie van een nieuwe status, “subsidiäre bescherming” genoemd, maar de wetgever heeft de asielinstanties ook nieuwe instrumenten gegeven om de Conventie van Genève te interpreteren, omgezet uit hoger vermelde richtlijn 2004/83 van 29 april 2004 van de Raad van de Europese Unie. Deze instrumenten zetten de Raad ertoe aan de betekenis van sommige begrippen te verduidelijken, zonder evenwel tot een breuk met de rechtspraak van de Commissie te leiden.

Andere veranderingen werden veroorzaakt door procesrechtelijke wijzigingen. Dit is meer bepaald het geval voor het asielcontentieux, waarin de mondelinge procedure voor de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen plaats ruimde voor een schriftelijke procedure en waarin de Raad een bevoegdheid inzake nietigverklaring en verwijzing naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kreeg, gekoppeld aan het verlies van de uitgebreide onderzoeksbevoegdheid die de Vaste Commissie had.

Ten slotte moest de Raad eveneens vernieuwen in bepaalde domeinen waarin hij niet op een eensluidende rechtspraak van zijn voorgangers kon steunen.

2. Annulatie (ANN)

1. Formele ontvankelijkheid

Wat de formele ontvankelijkheid van de verzoekschriften betreft, wil de Raad de nietigheidssancties bepaald in artikel 39/69 van de vreemdelingenwet oordeelkundig toepassen. Op basis van het doel van de in deze bepaling bepaalde vermeldingen en rekening houdend met de verschillende processtukken van het verzoekschrift verwierp de Raad meestal de excepties van onontvankelijkheid die werden afgeleid uit het gebrek aan aanwijzing van de nationaliteit van de betrokkene (voor zover deze vermelding het goede verloop van de procedure niet hindert) of van zijn woonplaats²⁰ (de keuze van woonplaats volstaat), van het dossiernummer van de verwerende partij²¹ (dit staat op het afschrift van de bestreden handeling, toegevoegd aan het beroep) of van de ter terechtzitting gebruikte taal²² (wordt bestraft met het verlies van het recht op een tolk).

De Raad is daarentegen uiterst strikt wat betreft de - handgeschreven²³ - ondertekening van het verzoekschrift door de betrokkene zelf of door zijn wettelijke vertegenwoordiger indien hij minderjarig is, of door zijn advocaat. De Raad is eveneens strikt wat betreft de keuze van woonplaats in België en verklaart de verzoekschriften die enkel een adres in het buitenland vermelden, eveneens onontvankelijk.

Wat het ontbreken van de uiteenzetting van de middelen betreft, moest de Raad vaststellen dat de omzetting van de verzoeken tot herziening bepaald in artikel 230 van hoger vermelde wet van 15 september 2006, in heel wat gevallen verkeerd begrepen werd door de verzoekers wat betreft de aard van de controle die de Raad uitvoert op de “omgezette” verzoeken tot herziening. Het gaat in dat geval immers niet om een procedure tot herziening op basis van nieuwe gegevens die in de loop van de rechtspleging worden neergelegd, maar om een strikte controle op de wettigheid van de bestreden beslissing wat betreft de gegevens van het administratieve dossier op de datum waarop het in overweging werd genomen. Heel wat aldus omgezette verzoeken tot herziening werden dus verworpen omdat de argumenten van de betrokkenen duidelijk waren uiteengezet met het oog op een volledig nieuw onderzoek van de situatie.

2. Fundamentele rechten

Wat de fundamentele rechten betreft, werden regelmatig middelen aanhangig gemaakt bij de Raad die hoofdzakelijk de schending van de artikelen 3 en 8 van het EVRM inriepen. Er werd hierbij herhaaldelijk aan herinnerd dat dergelijke middelen enkel in aanmerking kunnen worden genomen indien ze op precieze en concrete argumenten steunen en dat een verwijderingmaatregel op zich geen schending van deze bepalingen is²⁴.

Wat artikel 8 van het EVRM betreft, benadrukte de Raad regelmatig dat de vreemdelingenwet a priori in het raam van de afwijkingen van het tweede lid van deze bepaling past, behalve indien de verzoekende partij in concreto aantoonde dat de inmenging door de bestreden beslissing niet geldig verantwoord was²⁵.

3. Dublin-verordening

In het contentieux van de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid moest de Raad zich, met zekere aarzeling in verband met de inhoud van de argumentering, uitspreken over het probleem van het terugsturen van asielzoekers naar Griekenland en koos hij nu eens voor schorsing, dan weer voor afwijzing²⁶.

4. Verdrag inzake de rechten van het kind

De Raad, die de rechtspraak van de Raad van State ter zake overneemt, bevestigde de afwezigheid van de rechtstreekse werking van de meeste bepalingen van dit verdrag²⁷.

5. Internationaal privaatrecht

De Raad verklaarde zich in alle beroepen tegen beslissingen waarin de Dienst Vreemdelingenzaken de gevolgen van een in het buitenland gesloten huwelijk weigerde te erkennen, constant onbevoegd om zich over de geldigheid van het huwelijk uit te spreken, omdat het Wetboek van Internationaal Privaatrecht dit contentieux aan rechtbanken van de rechterlijke orde toewijst.²⁸

¹⁹ BS 6 oktober 2006, 53.468.

²⁰ RvV 18 april 2008, nr.10.151.

²¹ RvV 29 februari 2008, nr. 8.254.

²² RvV 14 september 2007, nr. 1.686.

²³ RvV 7 maart 2008, nr. 8.440.

²⁴ RvV 28 februari 2008, nr. 8.079.

²⁵ RvV 29 mei 2008, nr. 12.011.

²⁶ RvV 19 oktober 2007, nr. 2.769; RvV 10 april 2008, nr. 9.796.

²⁷ RvV 17 oktober 2007, nr. 2.760.

²⁸ RvV 12 oktober 2007, nr. 2.550.

6. Wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet)

6.1. Artikel 7

De Raad bevestigde herhaaldelijk het karakter van politimaatregel van de bevelen om het grondgebied te verlaten, genomen op basis van deze bepaling, met de gevolgen die eruit voortvloeien in termen van motivering, zowel in feite als in rechte²⁹.

6.2. Artikel 9, derde lid, en artikel 9bis

Voor dit aspect, dat een belangrijk deel van zijn contentieux uitmaakt, heeft de Raad vooral lessen getrokken uit de - ter zake gevestigde - rechtspraak van de Raad van State. De meerderheid van de arresten neemt bijgevolg - en dit is geen verrassing - de reeds gekende begrippen over, zoals buitengewone omstandigheden³⁰, de plichten inzake de bewijslast³¹, de beoordelingsbevoegdheid van de administratieve overheid³² of de eisen inzake formele motivering³³.

Na wat gedraal bij beslissingen tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid legde de Raad een originele rechtspraak vast over de kwestie van de verenigbaarheid van een bevel om het grondgebied te verlaten met een lopende regularisatieaanvraag: de Raad oordeelde op dit vlak dat de door artikel 7 van de vreemdelingenwet toegekende politiebevoegdheden zich onder bepaalde voorwaarden moeten schikken naar de naleving van de fundamentele rechten met rechtstreeks gevolg in België³⁴.

6.3. Artikel 9ter

De Raad heeft vooral de kans gekregen om zich voor deze nieuwe bepaling uit te spreken over het in deze bepaling bepaald uitsluitingsmechanisme dat de mogelijkheid bekrachtigt voor de administratieve overheid om rechtstreeks de uitsluiting te bevelen zonder zich vooraf te moeten uitspreken over de medische omstandigheden³⁵. Om elk misverstand te vermijden, dient erop te worden gewezen dat het geval in kwestie geen enkel probleem inzake verenigbaarheid met artikel 3 van het EVRM oplevert.

6.4. Artikel 40

Wat de gezinshereniging in het raam van artikel 40 van de vreemdelingenwet betreft, stelde de Raad zich meestal, binnen de grenzen van het verzoekschrift, maar op constante wijze, heel kritisch op tegenover de inhoud van de verslagen van samenwoning die als basis dienen voor de beslissingen tot weigering van vestiging. Zo werden tal van deze beslissingen vernietigd wanneer dit verslag van samenwoning duidelijk onvolledig was of hiaten vertoonde³⁶.

De problematiek van de buitenlandse ouders (meestal Ecuadorianen) die verklaren dat ze “ten laste” van hun Belgische kinderen zijn, kwam eveneens aan bod en de Raad sprak zich in dit opzicht uit tegen een uitbreiding³⁷ van de rechtspraak van het arrest Zhu en Chen van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen³⁸.

Wat de problematiek van de weigeringen van vestiging om redenen van openbare orde betreft, steunde de Raad op de Europese rechtspraak om een groot aantal beslissingen te vernietigen die niet gepast waren gemotiveerd ten overstaan van artikel 43 van de vreemdelingenwet in combinatie met artikel 8 van het EVRM³⁹.

6.5. Artikel 51/8

De Raad van State had al de kans gekregen om zich uit te spreken over de aard van het toezicht dat de administratieve overheid in het raam van deze bepaling uitoefent. In deze materie nam de Raad hoofdzakelijk deze lessen in zijn arresten over⁴⁰.

6.6. Artikel 58

In meerdere arresten betreffende vreemdelingen die in België kwamen studeren, moest de Raad opnieuw wijzen op de eigenheid van de juridische regeling van artikel 58, die niet mag worden verward met die van de vreemdeling die een andere studie komt volgen dan die bedoeld in deze bepaling en die bijgevolg onder artikel 9 van de wet valt⁴¹.

7. Schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Een ander belangrijk contentieux van de Raad is dat van de uiterst dringende noodzakelijkheid. Ook hier, maar deze keer om redenen van identiteit van de teksten, nam de Raad de rechtspraak van de Raad van State in dit domein over: de begrippen dreigend gevaar⁴², spoed⁴³, ernstig en moeilijk te herstellen nadeel⁴⁴ worden bijgevolg voor dezelfde begrippen gebruikt. De Raad nam in één moeite door de omvangrijke rechtspraak van de algemene vergadering van de Raad van State in de arresten 7513 en 13678 over: bij het bevel om het grondgebied te verlaten, is er dus geen sprake van uiterst dringende noodzakelijkheid indien de verwijderingsmaatregel niet onder dwang gebeurt.

De Raad onderscheidt zich echter van de Raad van State door het opleggen van specifieke termijnen voor de indiening van de verzoekschriften (24 uur) en het uitspreken van de arresten (ten hoogste 72 uur) om een “immunité” voor verwijdering te genieten terwijl het beroep in uiterst dringende noodzakelijkheid wordt onderzocht. De Raad nam bijgevolg en logischerwijze de voorzorg om het procesrechtelijke kader waarin hij uitspraak moet doen, in zijn arresten te vermelden⁴⁵. Deze voorzorg is overigens zuiver formeel vermits de arresten in uiterst dringende noodzakelijkheid in de praktijk bijna altijd binnen een termijn van 48 uur worden uitgesproken, zelfs wanneer deze verplichting niet aan de rechter wordt opgelegd.

Hoewel het Grondwettelijk Hof meerdere wettelijke bepalingen ter zake nietig heeft verklaard⁴⁶, zal de termijn van 24 uur voor de indiening van het verzoekschrift van kracht blijven tot uiterlijk 30 juni 2009 en zal de Raad bijgevolg blijven preciseren of hij zich al dan niet binnen de achtenveertig uur moet uitspreken⁴⁷.

29 RvV 31 juli 2008, nr. 14.727.

30 RvV 17 april 2008, nr. 10.087.

31 RvV 26 februari 2008, nr.7.839.

32 RvV 26 februari 2008, nr.7.839.

33 RvV 14 maart 2008, nr. 8.790.

34 RvV 31 juli 2008, nr. 14.727.

35 RvV 20 augustus 2008, nr.15.078.

36 RvV 17 januari 2008, nr. 5.827.

37 RvV 11 oktober 2007, nr. 2.479; RvV 18 maart 2008, nr. 8.884.

38 HvJ 19 oktober 2004, C-200/02.

39 RvV 8 februari 2008, nr. 7.057.

40 RvV 24 juni 2008, nr.13.049; RvV 26 mei 2008, nr. 11.671.

41 RvV 11 juni 2008, nr.12.460.

42 RvV 20 februari 2008, nr.7.513, UDN.

43 RvV 7 juli 2008, nr.13.784, UDN.

44 RvV 18 juli 2008, nr.14.292 UDN.

45 RvV 22 april 2008, nr. 10.298.

46 GwH 27 mei 2008, 2008/081.

47 RvV 11 juli 2008, nr.14.010, UDN.

3. Volle rechtsmacht (VRM)

1. Bevoegdheid van de Raad

1.1. Algemeen

In het raam van de beroepen die bij de Raad werden ingesteld en die in hoofdzaak handelden over een beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, moest de Raad in bepaalde gevallen de grenzen van zijn rechtsmacht in het asielcontentieux verduidelijken. Zo werd een middel voorgelegd dat de beslissing bekritiseerde waarmee de dienst voogdij van de Federale Overheidsdienst Justitie geweigerd had een voogd aan te wijzen voor een asielaanvrager die verklaarde minderjarig te zijn en wees de Raad dit middel af na de vaststelling dat er een verzoek tot nietigverklaring van de beslissing van deze dienst kon worden ingesteld bij de Raad van State. De verzoeker maakte overigens geen gebruik van dit rechtsmiddel dat hem werd aangeboden⁴⁸.

De Raad verklaarde zich daarentegen bevoegd om te oordelen over de wettelijkheid van een beslissing waarmee de Commissaris-generaal zijn eigen beslissing introk, omdat er volgens hem sprake was van een materiële fout, en een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toekende⁴⁹. De Raad oordeelde dat, hoewel een dergelijke beslissing tot intrekking geen uitdrukkelijke grondslag vindt in de wet van 15 december 1980, deze er toch onverbreeklijk mee verbonden is en in het raam van de asielprocedure past. Een beroep tegen een dergelijke beslissing ressorteert dus onder de bevoegdheid van de Raad in zijn hoedanigheid van natuurlijke rechter van de “beroepen die worden ingesteld tegen individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”, in overeenstemming met artikel 39/1 van de wet.

1.2. Devolutive werking van het hoger beroep

In overeenstemming met artikel 39/2 van de vreemdelingenwet oefent de Raad een bevoegdheid in volle rechtsmacht uit wanneer een beroep tegen een beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij hem aanhangig wordt gemaakt. In dit opzicht bekrachtigt of herroept zijn arrest de bestreden beslissing en vervangen zijn motieven desgevallend die van de bestreden beslissing.

De Raad beperkt zich dus niet tot de controle van de wettelijkheid en de regelmatigheid van de bestreden beslissing, maar moet ook de gegrondheid zelf van de asielaanvraag van de verzoeker onderzoeken, meer bepaald wanneer de bestreden beslissing geldig werd genomen om zuiver formele redenen⁵⁰. Zo moest de Raad regelmatig herinneren aan het feit dat hij niet gebonden is door de motieven van de bestreden beslissing⁵¹.

Meerdere arresten herinneren er ook aan dat de Raad, wanneer een beroep tegen een beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij hem aanhangig wordt gemaakt, slechts in twee gevallen kan beslissen om deze beslissing te vernietigen: “ofwel omdat de bestreden beslissing is aangetast door een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld, ofwel omdat essentiële gegevens ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan besluiten tot de in 1° bedoelde bevestiging of vernietiging [van de bestreden beslissing] zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen” (art. 39/2, §1, tweede lid, 2°)⁵². Indien deze voorwaarden niet vervuld zijn, is de Raad verplicht de hervorming of de bevestiging van de bestreden beslissing uit te spreken.

1.3. Geen onderzoeksbevoegdheid

De wetgever heeft de Raad geen enkele onderzoeksbevoegdheid gegeven. De memorie van toelichting van voornoemde wet van 15 september 2006 verduidelijkt dat de Raad “uitsluitend” uitspraak doet op basis van het rechtsplegingsdossier (administratief dossier en processtukken).

Cassatiearresten van de Raad van State wezen nogmaals zeer duidelijk op deze beperking van de bevoegdheid van de Raad. In een belangrijk arrest van 25 januari 2008 vernietigde de Raad van State een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarvan de motivering meer bepaald gebaseerd was op een via het internet toegankelijke openbare bron. Na te hebben herhaald dat “de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waaraan trouwens geen enkel onderzoeksorgaan werd toegewezen dat vergelijkbaar is met het auditoraat van de Raad van State, zelf geen onderzoeksmaatregelen kan uitvoeren”, verduidelijkt de Raad van State dat “gesteld dat een situatie evolueert in een richting die zijn beslissingen kan beïnvloeden, hij zich ofwel moet houden aan de informatie die de partijen hem meedelen, ofwel de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet vernietigen, opdat deze het dossier opnieuw zou onderzoeken, rekening houdend met de nieuwe gegevens”. Dit arrest legt ook de nadruk op het belang van de naleving van de tegensprekelijkheid van de debatten, wat tot gevolg heeft dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen “zich niet mag baseren op feitelijke gegevens waarover de partijen geen tegenspraak hebben kunnen voeren en waarvan hij buiten de terechtzitting kennisgenomen heeft”. De Raad van State aanvaardt slechts één uitzondering op deze regel, namelijk de mogelijkheid voor de rechter om “zijn overtuiging te baseren op algemeen bekende feiten of op feiten die op de algemene ervaring berusten”, maar verduidelijkt dat recente openbare informatie van een website, waarnaar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in casu verwees, “hoewel deze technisch toegankelijk is voor elke persoon met een internetaansluiting, [...] niet kan worden beschouwd als een gegeven dat algemeen bekend is”⁵³.

In een arrest van 8 april 2008 vernietigde de Raad van State een beslissing die de VBC genomen had tijdens de overgangsperiode waarin ze de nieuwe procedure reeds toepaste. In deze zaak baseerde de VBC zich op informatie over de evolutie van de algemene situatie in Nepal, na afloop van de vijandelijkheden, om te besluiten dat de vrees van de verzoeker ongegrond was. De Raad van State oordeelde dat er opzoekingen werden gedaan, vermits de motivering van de beslissing zijn bronnen vermeldt, en dat dit in tegenspraak is met het begrip algemeen gekend gegeven⁵⁴.

De Raad trok lessen uit deze arresten en vernietigde beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in meerdere zaken waarin de evolutie in het land van herkomst een actualisering vereiste van de informatie in het administratieve dossier⁵⁵.

1.4. Nieuwe gegevens

De procedure in volle rechtsmacht biedt de verzoeker de mogelijkheid nieuwe gegevens aan te voeren ter ondersteuning van zijn verzoekschrift. Worden gedefinieerd als dusdanig, “gegevens [...] welke betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de administratieve procedure waarin de gegevens hadden kunnen worden aangebracht en alle eventuele nieuwe elementen en/of nieuwe bewijzen of elementen ter ondersteuning van de tijdens de administratieve behandeling weergegeven feiten of redenen”⁵⁶.

48 RvV 23 oktober 2007, nr. 2.948.

49 RvV 17 september 2007, nr. 1.757.

50 RvV 27 juli 2007, nr. 994.

51 RvV 19 maart 2008, nr. 8.970.

52 RvV 6 maart 2008, nr. 8.399; RvV 26 juni 2008, nr.13.212.

53 RvS 25 januari 2008, nr. 178.960.

54 RvS 8 april 2008, nr.181.821.

55 RvV 6 maart 2008, nr. 8.399; RvV 30 mei 2008, nr.12.107.

56 Wet van 15 december 1980, art. 39/76 §1, vierde lid.

In overeenstemming met artikel 39/76, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet, moeten deze nieuwe gegevens in principe in het verzoekschrift worden vermeld en moet de asielaanvrager die deze inroept, aantonen dat hij deze gegevens niet in een vroegere fase van de administratieve procedure heeft kunnen inroepen. Zo werd geoordeeld dat stukken *“neergelegd ter ondersteuning van de argumenten die in antwoord op de bestreden beslissing werden uiteengezet [...], niet konden worden neergelegd vóór de redenen van deze beslissing bekend waren”*⁵⁷.

In afwijking van voormelde algemene regel kan de Raad echter ook beslissen om deze gegevens die na indiening van het verzoekschrift worden aangevoerd, in overweging te nemen *“onder de cumulatieve voorwaarden dat:*

1° deze gegevens steun vinden in het rechtsplegingsdossier;

2° ze van die aard zijn dat ze op een zekere wijze het gegrond of ongegrond karakter van het beroep kunnen aantonen;

*3° de partij aannemelijk maakt dat zij deze nieuwe gegevens niet eerder in de procedure kon meedelen”*⁵⁸.

Het Grondwettelijk Hof beperkte de interpretatie van deze bepaling aanzienlijk in zijn arrest 81/2008 van 27 mei 2008 door te stellen dat artikel 39/76, §1, tweede en derde lid, *“aldus moet worden geïnterpreteerd dat het de bevoegdheid in volle rechtsmacht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die kennis neemt van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, niet beperkt”*⁵⁹. Gelet op dit arrest is het in aanmerking nemen van een nieuw gegeven dat van die aard is dat het op een zekere wijze het gegrond of ongegrond karakter van het beroep kan aantonen, geen mogelijkheid die aan de beoordeling van de rechter wordt overgelaten, niettegenstaande de formulering van artikel 39/76, §1, derde lid, dat het woord *“kan”* gebruikt, maar wel een plicht die uit zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht voortvloeit. Het Hof preciseert in dit opzicht dat *“deze bepaling, teneinde in overeenstemming te zijn met de wil van de wetgever om aan de Raad een bevoegdheid in volle rechtsmacht ter zake toe te kennen, in die zin moet worden gelezen dat zij de Raad ertoe verplicht elk nieuw gegeven te onderzoeken dat de verzoeker voorlegt en dat van dien aard is dat het op zekere wijze het gegrond karakter van het beroep kan aantonen, en daarmee rekening te houden”*⁶⁰.

Het Hof oordeelt dat *“de zorg om dilatoire debatten te vermijden, niet ertoe zou kunnen leiden dat de Raad zou kunnen nalaten nieuwe gegevens te onderzoeken die de asielaanvrager voorlegt en die van dien aard zijn dat ze op zekere wijze het gegrond karakter van het beroep kunnen aantonen”*⁶¹ en dat *“de voorwaarde dat de nieuwe gegevens een grondslag vinden in het rechtsplegingsdossier het mogelijk kan maken alleen die gegevens te negeren die geen verband vertonen met de in de asielaanvraag en tijdens het administratief onderzoek ervan geuite vrees”*⁶².

De recente rechtspraak van de Raad interpreteert artikel 39/76, §1 van de vreemdelingenwet bijgevolg in overeenstemming met dit arrest van het Grondwettelijk Hof⁶³.

2. Interpretatie van de Conventie van Genève

De rechtspraak van de Raad gedurende het afgelopen gerechtelijke jaar bevestigde of verduidelijkte vooral de rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen betreffende de interpretatie van de criteria van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Zo bevestigde ze meer bepaald de evolutie van de rechtspraak van de voorbije jaren betreffende het begrip sociale groep en herinnerde ze eraan

dat het geslacht⁶⁴ of de seksuele geaardheid⁶⁵ relevante criteria kunnen zijn om een dergelijke groep te definiëren. Met toepassing van het nieuwe artikel 48/3, § 5 van de vreemdelingenwet herinnerden meerdere arresten er ook aan dat het, in het raam van de beoordeling van het gegronde karakter van de vrees voor vervolging van de verzoeker, niet uitmaakt of hij daadwerkelijk het kenmerk in verband met ras, geloof, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging bezit dat de oorzaak van de vervolging is.⁶⁶

De rechtspraak van de Raad ligt eveneens in het verlengde van die van de VBC wat de bewijslast en de modaliteiten voor het vaststellen van de feiten betreft. Net zoals de VBC herinnerde de Raad geregeld aan het feit dat het algemene rechtsbeginsel volgens hetwelk de bewijslast bij de verzoeker ligt, van toepassing is op het onderzoek van de asielaanvragen⁶⁷. Hij herinnert er echter even regelmatig aan dat *“inzake asiel algemeen wordt aanvaard dat het vaststellen van de feiten en de gegrondheid van de vrees kan gebeuren op basis van de verklaringen van de verzoeker alleen, op voorwaarde dat deze afdoende coherent en vrij van wezenlijke tegenstrijdigheden zijn om geloofwaardig te zijn”*⁶⁸.

3. Subsidiaire bescherming

3.1. Bevoegdheid van de Raad

De invoering van een subsidiaire beschermingsstatus in het Belgische recht is zonder twijfel de belangrijkste vernieuwing in het materiële asielrecht die de wet van 15 september 2006, tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, doorvoerde⁶⁹. De Raad kon zich in dit domein dus enkel baseren op een rechtspraak die zich bij zijn invoering nog in een beginstadium bevond.

De Raad onderzoekt het verzoek systematisch op grond van de artikelen 48/3 (vluchteling) en 48/4 (subsidiaire bescherming) van de vreemdelingenwet vooraleer hij besluit het verzoek af te wijzen. Hij doet dit zelfs wanneer de verzoekende partij geen specifiek middel betreffende de subsidiaire bescherming uiteenzet⁷⁰ of zelfs wanneer deze gewoon nalaat deze bescherming te vragen⁷¹. De Raad van State vernietigde trouwens beslissingen van de VBC, omdat deze zich, in afwijking van de heersende rechtspraak, beperkt had tot het onderzoek van het verzoek op grond van de Conventie van Genève, omdat de verzoekende partij de toekenning van de subsidiaire bescherming niet uitdrukkelijk had gevraagd⁷².

3.2. Reëel risico

Het begrip reëel risico wordt overgenomen uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens betreffende de toepassing van artikel 3 van het EVRM⁷³. De Raad herinnerde eraan dat dit begrip haaks staat op een zuiver hypothetisch risico en een onderzoek in concreto van de situatie veronderstelt⁷⁴.

⁵⁷ RvV 20 maart 2008, nr. 9.019.

⁵⁸ Wet van 15 december 1980, art. 39/76 §1, derde lid.

⁵⁹ GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008, beschikkend deel.

⁶⁰ Idem, § B 29.5.

⁶¹ Idem, § B 29.4.

⁶² Idem, § B. 29.6.

⁶³ RvV 21 augustus 2008, nr.15.095.

⁶⁴ RvV 26 juni 2008, nr. 13.157; RvV 9 juli 2008, nr.13.874.

⁶⁵ RvV 7 februari 2008, nr. 7.010.

⁶⁶ RvV 26 juni 2008, nr. 13.168.

⁶⁷ RvV 25 maart 2008, nr. 9.133.

⁶⁸ RvV 17 december 2007, nr. 5.064; in diezelfde zin RvV 25 maart 2008, nr. 9.133.

⁶⁹ Zie supra.

⁷⁰ RvV 30 juli 2007, nr. 1.039.

⁷¹ RvV 24 september 2007, nr. 1.889.

⁷² RvS 25 maart 2008, nr. 181.450; het is zo dat de Raad van State in dit cassatiearrest heeft geoordeeld dat de VBC het verzoek op eigen initiatief had moeten onderzoeken in het raam van artikel 48/4 van de wet, terwijl dit in werking is getreden na de afsluiting van de debatten, maar voor de uitspraak van de beslissing van de VBC.

⁷³ EHRM 20 maart 1991, Cruz Varas en andere / Zweden, Reeks A, nr.201; zie ook EHRM 30 oktober 1991, Vilvaradjah en andere / Verenigd Koninkrijk, Reeks A, Nr. 215-A.

⁷⁴ RvV 14 juli 2008, nr.14.039.

De aard van dit onderzoek hangt af van de aard van de aangevoerde ernstige schade. De Raad concludeert regelmatig dat wanneer de aangevoerde feiten waarop het verzoek gebaseerd is, niet geloofwaardig worden geacht, er geen “zwaarwegende gronden zijn om te geloven” dat de verzoeker “een reëel risico liep” om “de doodstraf of de executie te ondergaan” of “foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst” in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Het perspectief verschilt lichtjes in het raam van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet, omdat de Raad heeft aanvaard dat het gebrek aan individuele geloofwaardigheid niet noodzakelijk een hindernis is voor de toekenning van een bescherming op basis van dit deel van de bepaling, op voorwaarde dat de herkomst van de verzoeker vaststaat en, uiteraard, dat de situatie in zijn streek van herkomst overeenstemt met *willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands conflict*⁷⁵.

3.3. Ernstige schade

- Artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet

De subsidiaire bescherming werd toegekend op basis van artikel 48/4, §2, a) aan personen die wraak vrezen⁷⁶ wanneer geen koppeling met de criteria van de Conventie van Genève mogelijk was. Ze werd ook toegekend op basis van artikel 48/4, b) aan personen die aantoonde foltering of onmenselijke of vernederende behandeling te hebben ondergaan of dreigen te ondergaan ten gevolge van machtsmisbruik door de politie of van arbitraire beschuldigingen⁷⁷.

Er werd ook geoordeeld dat het risico op onmenselijke en vernederende behandeling geval per geval moet worden beoordeeld, afhankelijk van de omstandigheden die eigen zijn aan het geval, en dat een maatregel die op zich niet onmenselijk en vernederend is, dat kan worden wanneer ze *gepaard gaat met onaantvaardbare dwang of de persoon die er het voorwerp van is, in een fysiek of psychisch ondraaglijke situatie plaatst*⁷⁸.

- Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet

De rechtspraak betreffende dit deel van de bepaling heeft hoofdzakelijk betrekking op de begrippen burger, gewapend conflict en willekeurig geweld.

De Raad oordeelde dat een persoon als burger moet worden beschouwd⁷⁹ bij twijfel over zijn hoedanigheid van burger, en dit naar analogie van artikel 50 van het eerste aanvullende Protocol bij de Conventie van Genève van 1949⁸⁰. Indien de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bijgevolg oordeelt dat een persoon geen burger is, dan moet hij dit aantonen⁸¹.

De Raad maakte ook gebruik van de instrumenten van het internationaal humanitair recht om het gewapend conflict te definiëren. Na definiëring van dit begrip in bepaalde arresten met verwijzing naar het tweede aanvullende Protocol bij de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949⁸², nam de recentste rechtspraak, die vaststelde dat er in het internationale recht meerdere definities voor de term intern gewapend conflict zijn, naar analogie de definitie van gewapend conflict over die het Internationaal Tribunaal voor voormalig Joegoslavië in de zaak TADIC had gebruikt.^{83/84}

Zo oordeelde de Raad tijdens het jaar waarop dit verslag betrekking heeft, dat er een situatie van willekeurig geweld in het raam van een gewapend conflict bestaat in Noord- en Zuid-Kivu⁸⁵, in Irak⁸⁶, in Somalië⁸⁷, in bepaalde streken van Afghanistan⁸⁸, in Darfour⁸⁹, in Tsjetsjenië⁹⁰ en in de Gazastrook⁹¹.

4. Gevolgen van fraude

Het probleem van de gevolgen die moeten worden gegeven aan het bestaan van fraude uit hoofde van de verzoeker, werd op verschillende manieren opgelost in de rechtspraak van de Raad in de loop van het jaar 2007-2008. Verschillende arresten analyseren fraude als een van de gegevens voor de beoordeling van de geloofwaardigheid, waarbij het bestaan van fraude een omstandigheid is die twijfel laat bestaan over de goede trouw van de verzoeker en dus kan leiden tot het gebrek aan geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging of van het reële risico dat hij aanvoert⁹². In het raam van dit geloofwaardigheidsonderzoek aanvaardt de Raad dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht veeleisender kan zijn wat betreft de vaststelling van de feiten indien er fraude werd vastgesteld⁹³. Net zoals de VBC deed, herinneren verschillende arresten er echter ook aan dat de vaststelling van fraude niet wegneemt dat de vraag *in fine* moet worden gesteld of er vrees voor vervolging is of een reëel risico op ernstige schade die, ondanks deze fraude, afdoende kunnen worden aangetoond door de vaststaande gegevens van de zaak⁹⁴. Deze rechtspraak integreert de fraude dus als een van de gegevens van het onderzoek ten gronde van het verzoek, waarbij dit gegeven niet noodzakelijk een hinderpaal is voor de vernietiging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

In andere zaken maakte de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een exceptie van niet-ontvankelijkheid ten gevolge van het gebrek aan wettig belang bij het beroep omwille van fraude aanhangig bij de Raad. Deze excepties kenden een uiteenlopend lot. Verschillende arresten wezen de exceptie af na een soort onderzoek van de evenredigheid van de beslissing van niet-ontvankelijkheid met de aard van de fraude⁹⁵ of na de vaststelling dat de fraude geen betrekking had op de identiteit van de verzoeker⁹⁶. Andere arresten volgden de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en oordeelden dat de fraude het beroep elk wettig belang ontnam. Dat was meer bepaald het geval in zaken waarin de fraude betrekking had op de identiteit van de verzoeker⁹⁷ of op het verbergen van een of meerdere vroegere asielaanvragen in een ander land⁹⁸.

75 RvV 29 oktober 2007, nr. 3.294; RvV 27 september 2007, nr. 2.010.

76 RvV 19 juli 2007, nr. 867; RvV 14 maart 2008, nr. 8.758.

77 RvV 26 oktober 2007, nr. 3.215.

78 RvV 20 december 2007, nr. 5.277.

79 Meer bepaald RvV 17 augustus 2007, nr. 1.244.

80 Aanvullend Protocol bij de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949 inzake de bescherming van de slachtoffers van internationale gewapende conflicten (Protocol I), 8 juni 1977 1, goedgekeurd door de wet van 3 september 1952 houdende goedkeuring van de volgende internationale akten: A. Internationale Overeenkomst voor de verbetering van het lot der gewonden en zieken, zich bevindende bij de strijdkrachten te velde en Bijlagen, ondertekend op 12 augustus 1949, te Genève; B. Internationale Overeenkomst voor de verbetering van het lot der gewonden, zieken en schipbreukelingen van de strijdkrachten ter zee, en Bijlage, ondertekend op 12 augustus 1949, te Genève; C. Internationale Overeenkomst betreffende de behandeling van de krijgsgevangenen en Bijlage, ondertekend op 12 augustus 1949, te Genève; D. Internationale Overeenkomst betreffende de bescherming van burgers in oorlogstijd en Bijlagen, ondertekend op 12 augustus 1949, te Genève.

81 RvV 27 juni 2007, nr. 478.

82 Aanvullend Protocol bij de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949 inzake de bescherming van de slachtoffers van niet-internationale gewapende conflicten (Protocol II), 8 juni 1977.

83 RvV 8 juli 2008, nr. 13.847.

84 ICTY (kamer van beroep betreffende de bevoegdheid) 2 oktober 1995, TADIC, § 70.

85 RvV 27 september 2007, nr. 2.010.

86 RvV 14 juni 2007, nr. 26.

87 RvV 6 februari 2008, nr. 6.973.

88 RvV 23 oktober 2007, nr. 2.939.

89 RvV 28 september 2007, nr. 2.163.

90 RvV 30 juli 2007, nr. 1.091.

91 RvV 25 maart 2008, nr. 9.136.

92 RvV 13 november 2007, nr. 3.626.

93 RvV 25 september 2007, nr. 1.957.

94 RvV 10 maart 2008, nr. 8.466.

95 RvV 20 juli 2007, nr. 940.

96 RvV 28 november 2007, nr. 4.201.

97 RvV 1 april 2008, nr. 9.436.

98 RvV 28 mei 2008, nr. 11.932.

Overzichtslijst figuren

Fig. 1:	overzicht van de bestreden beslissingen inzake volle rechtsmacht	14
Fig. 2:	overzicht van de meest bestreden beslissingen inzake annulatie	16
Fig. 3:	overzicht van de proceduretermijnen	19
Fig. 4:	overzicht van de uitspraaktermijnen	20
Fig. 5:	overzicht van de procedures voor de Raad	20
Fig. 6:	organogram van de Raad	25
Fig. 7:	totaal aantal terechtzittingen – september 2007 - augustus 2008	28
Fig. 8:	totaal aantal terechtzittingen per taalrol	28
Fig. 9:	totaal aantal terechtzittingen per procestype	28
Fig. 10:	inkomende post	29
Fig. 11:	uitgaande post	29
Fig. 12:	overzicht prestaties tolken	30
Fig. 13:	verhouding statutairen en contractanten van het personeel	31
Fig. 14:	overzicht samenstelling personeel van de Raad	31
Fig. 15:	overzicht indeling personeel per geslacht	32
Fig. 16:	overzicht indeling personeel per leeftijdscategorie	32
Fig. 17:	in- en uitstroom van de beroepen bij de Raad	37
Fig. 18:	werkvoorraad op 31 augustus 2008	37
Fig. 19:	top 10 van de meest voorkomende nationaliteiten bij de ingediende beroepen in VRM tussen 1/01/08 en 31/08/08	38
Fig. 20:	de meest voorkomende bestreden beslissingen in annulatieberoepen	38
Fig. 21:	instroom van de beroepen in UDN en versnelde procedure, uitgesplitst per taalrol	39
Fig. 22:	gemiddelde doorlooptijd van de RvV-beroepen in dagen	39

Lijst met afkortingen

ANN	Annulatieprocedure
BSC	Balanced Scorecard
PR RvV	Procedurereglement van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen
UDN	Uiterst Dringende Noodzakelijkheid
VBC	Vaste Beroepscommissie voor de Vluchtelingen
VRM	Volheid van rechtsmacht

Handleiding cd-rom

Nadat u de cd-rom heeft opgeladen, klikt u op de map 'Rechtspraak RvV – Jurisprudence CCE'.

Vervolgens heeft u de mogelijkheid uw taalkeuze te maken door hetzij te klikken op de map 'Rechtspraak RvV' voor het Nederlands, hetzij op de map 'Jurisprudence CCE' voor het Frans.

Eens u uw taalkeuze heeft gemaakt, zult u de volgende documenten vinden:

- Een Word-document met de korte handleiding van deze cd-rom.
- Een Word-document, 'Thesaurus' genaamd, met de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, onderverdeeld aan de hand van een uitgebreide thesaurus van sleutelwoorden.
- Een map 'Arresten RvV' met alle in het voorgaande document opgenomen arresten van de Raad. Deze arresten zijn gedepersonaliseerd en opgeslagen in pdf-formaat.
- Het arrest 81/2008 van het Grondwettelijk Hof van 27 mei 2008.

Hoe gaat u te werk?

Stap 1

U opent het Word-document 'Thesaurus'. Door in de menubalk 'beeld' de keuzemogelijkheid 'documentstructuur' te selecteren, kunt u zeer eenvoudig naar de voor u relevante delen gaan. Elk arrest is kort beschreven. Indien u het arrest in full tekst wilt lezen, gaat u naar de volgende stap.

Stap 2

U opent de map 'Arresten van de Raad'. U kunt het arrestnummer opzoeken. Om dit zoeken te vergemakkelijken, kunt u eveneens de adobe-zoekmotor gebruiken die u onder de benaming 'A0Zoekmachine' zult vinden (vindplaats bovenaan de lijst).

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Colofon

Verantwoordelijke uitgever

Jean Huys
Raad voor Vreemdelingenbetwistingen
Gaucheretstraat 92-94
1030 Brussel

Algemene coördinatie

Serge Bodart

Redactie

Chantal Bamps
Serge Bodart
Annelies De Bondt
Carine De Cooman
Freija De Bock
Catherine De Wreede
Stéphanie Gobert
Grégory Hellinx
Frank Hoffer
Jean Huys
Laurence Mayeur
Isabelle Van Belle
Henk Van Goethem
Paul Vandercam
Willem Vandecandelaere
Michel Wilmotte

CD-rom

Ahmar Chaudhary
Christine Daue
Phaedra De Smet
Mireille Gillade
Amadou Mamoudou
Roland Martens
Dorien Noerens
Marie-Louisa Van Aerschot
Rina Waltniel

Lay-out

Tabeoka, Begijnenstraat 60, 3290 Diest

Druk

Magelaan, Blekersdijk 14, 9000 Gent

Vertaling en verbeteringen

- Vertaalbureau: Ad Legem, Renanlaan 54, B - 1030 Brussels
- An Abts

Raad
voor
Vreemdelingen-
betwistingen

Laurentide

Gaucheretstraat 92-94 - 1030 Brussel

T 02 791 60 00 - F 02 791 62 26

info.rvv-cce@ibz.fgov.be - www.rvv-cce.be

Dit jaarverslag is eveneens in het Frans verkrijgbaar.

U kan bovendien dit jaarverslag raadplegen op de website van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen: www.rvv-cce.be